

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ผลของการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ
ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม

**The Effects of Using STAD Cooperative Learning Activities to promote the
English Reading Comprehension for Hotel and Tourism**

โดย

วัชรินทร์ สุทธิกรมงคล

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2559

ชื่อเรื่อง : ผลของการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams - Achievement Divisions) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม

ผู้วิจัย : วัชรินทร์ สุทธิกรกมล

สถาบัน : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปีที่พิมพ์ : 2559

สถานที่พิมพ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แหล่งที่เก็บรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

จำนวนหน้างานวิจัย : 63 หน้า

: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คำสำคัญ : 1. การวิจัยในชั้นเรียน

ลิขสิทธิ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

2. ผลการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams - Achievement Divisions) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม (LH311) ในภาคเรียนที่ 2 / 2556 จำนวน 28 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD รวมทั้งสิ้น 5 แผนๆ ละ 90 นาที (2) แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) (3) แบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังการเรียนรู้อยู่แบบร่วมมือเทคนิค STAD การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่าด้วย Paired t-test ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ด้านการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษ (Posttest) พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 นอกจากนี้ ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคSTAD ของนักศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมที่ระดับค่อนข้างสูง (Mean = 4.06, S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

BU

Title : The Effects of Using STAD Cooperative Learning Activities to promote the English Reading Comprehension for Hotel and Tourism

Researcher: Watchareephon Suthikornkamol **Institution:** Dhurakij Pundit University

Year of Publication : 2015

Publisher: Dhurakij Pundit University

Sources : Dhurakij Pundit University

No. of page : 63 pages

Key words: 1. Classroom research

Copy right : Dhurakij Pundit University

2. The Effects of Using STAD Cooperative Learning Activities

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the effect of using STAD Cooperative Learning Activities to develop the English Reading Comprehension for Hotel and Tourism Business of the third-year students 2) to assess the students' satisfaction toward learning English by using STAD Cooperative Learning Activities. This was an Action Research using the Pretest Posttest control group. The samples were 28 students derived from the purposive sampling method and they were the third-year students of the Faculty of Hotel and Tourism of Dhurakij Pundit University enrolled in LH 311 course in the second semester of academic year 2013 The instruments employed to collect data were 1) lesson plans and 5 sets of English Reading Comprehension materials using STAD Cooperative Learning Activities, 90 minutes for each set 2) The pretest and posttest of learning achievement in English Reading Comprehension 3) The questionnaire used to assess the students' satisfaction toward learning English by using STAD Cooperative Learning Activities. The data were analyzed by using mean, standard deviation, and

paired t-test. The research findings revealed that the students' posttest reading comprehension scores ,after learning by STAD Cooperative Learning Activities, were significantly higher than the pretest scores at the .001 level and the overall results of students' satisfaction level toward learning English by using STAD Cooperative Learning Activities was quite high (Mean = 4.06, S.D. = 0.57). However, if considering the students' satisfaction in more details, the level of their satisfaction was at the highest level of all aspects.

กิติกรรมประกาศ

การทำวิจัยในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ด้วยการได้รับความกรุณาและการสนับสนุนเงินทุนจากศูนย์วิจัยของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ท่านอธิการบดี ท่านผู้อำนวยการศูนย์วิจัย และบุคลากรศูนย์วิจัยทุกคนที่ช่วยอำนวยความสะดวก ท่านคณบดีและคณาจารย์ คณะการท่องเที่ยวและโรงแรม ที่ได้ให้การส่งเสริมการทำวิจัยในครั้งนี้ พร้อมทั้งร่วมให้ความเห็น ช่วยเหลือ แนะนำ ชี้แนะแนวทางในการดำเนินงานการวิจัยให้สำเร็จได้ด้วยดี สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกคน ในกลุ่มเรียน 511 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (LH311) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง การทดสอบและตอบแบบสอบถาม

วัชรินทร์ สุทธิกรมด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญแผนภูมิ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 นิยามศัพท์	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การอ่านจับใจความ	6
2.2 การสอนทักษะอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ	9
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ	11
2.4 การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ STAD	12
2.5 กิจกรรมการอ่านแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD	15
2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 รูปแบบวิจัย	27
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิจัย	หน้า
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	36
1.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากการทดสอบก่อนและหลังเรียน	
1.2 การจัดกลุ่มการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนเรียนด้วยเทคนิค STAD	37
1.3 การวัดคะแนนความรู้ของกลุ่มนักศึกษาหลังเรียนด้วยเทคนิค STAD	39
1.4 คะแนนความก้าวหน้าและเกณฑ์การได้รับการยกย่อง	40
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากแบบทดสอบ ก่อน (Pre-test) และหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้ Paired t-test	49
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD หลัง	50
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	53
5.2 อภิปรายผล	56
5.3 ข้อเสนอแนะ	57
 บรรณานุกรม	 58
ภาคผนวก	61
ก. แบบสอบถาม	62
ข. ประวัติผู้วิจัย	63

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. หลักการพื้นฐานของรูปแบบการเรียนแบบ STAD (Student Teams Achievement Divisions)	13
2. ตารางการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม	17
3. ตารางการกำหนดคะแนนฐานของกลุ่ม	19
4. ตารางการคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน	20
5. ตารางกำหนดเกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม	20
6. ตารางเกณฑ์การกำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง	21
7. ตาราง แบบรายงานการทดสอบย่อย คะแนนความก้าวหน้า ระดับของกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง	22
8. ตาราง แสดงแบบแผนการวิจัย	27
9. ตัวอย่างของการคิดคะแนนของผู้เรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค STAD	33
10. ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน	36
11. ตารางการจัดคะแนนความรู้พื้นฐานของกลุ่มนักศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD	38
12. ตารางการจัดคะแนนความรู้ของกลุ่มนักศึกษาหลังเรียน โดยใช้เทคนิค STAD	39
13. ตารางแสดงความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม A	42
14. ตารางแสดงความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม B	43
15. ตารางแสดงความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม C	44
16. ตารางแสดงความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม D	45
17. ตารางแสดงความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม E	46
18. ตารางแสดงความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม F	47
19. ตารางแสดงความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม G	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
20. ตารางคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังทดลองการเรียนการอ่าน ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ Paired t-test	49
21. ตารางแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)	50
22. ตารางผลการวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนหลัง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	51

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

3

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” หรือ “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างความสัมพันธ์สู่ภูมิภาคอาเซียน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เกือบทุกภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน ซึ่งหมายความว่าประชาชนใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป เพราะจะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกัน โดยเฉพาะนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศ

ที่จริงแล้วปัจจุบันภาษาอังกฤษคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก และเป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาด้านชีวิต

สมเด็จพระดิ อ่อนวิมล (2554) ได้กล่าวถึงการใช้อังกฤษ กับอนาคตของไทยในอาเซียน ว่า ปี พ.ศ. 2015 หรือ ปี พ.ศ. 2558 ประชาชนคนไทยจะต้องเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างไม่มีข้อยกเว้น ภาษาอังกฤษเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะเปิดประตูแห่งประชาคมอาเซียนให้ชาวไทยไปมาหาสู่คบค้าสมาคมกับเพื่อนอาเซียนทั้งหลาย ฉะนั้นถึงเวลาแล้วที่คนไทยจะต้องพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ในประชาคมอาเซียน ณ วันนี้เป็นต้นไป

อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการใช้อังกฤษของคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่สามารถสื่อสารได้ดี ทั้งในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน สาเหตุนี้ น่าจะเกิดมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นเรียน โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งของการเรียน เนื่องจากเป็นทักษะที่มีบทบาทในการแสวงหาความรู้และสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากการอ่านทำให้เกิดความรู้แตกฉาน ก่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่

อ่าน ช่วยเพิ่มพูนสติปัญญา สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ซึ่งนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาหาความรู้ให้มีประสิทธิภาพ (สมุทฺร เช่นชวานิช, 2542) โดยเฉพาะการฝึกทักษะการอ่านจับใจความซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญ สามารถช่วยให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้หลากหลาย แต่ในทางตรงกันข้ามผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สาเหตุหนึ่งอาจจะเป็นเพราะเกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ดังที่ อักกุน (Akgun : 1997) กล่าวว่าผู้สอนส่วนใหญ่ มักจะคุ้นเคยกับกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านจับใจความ โดยให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามปรนัย ฝึกกิจกรรมการระดมสมอง หรือวาดรูป ตามคำบอก แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หรือมีพัฒนาการในการอ่านที่ดีขึ้น ผู้เรียนไม่เข้าใจสิ่งที่ตนอ่านจะเกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียน ความเห็นนี้สอดคล้องกับความเห็นของ สมุทฺร เช่นชวานิช (2542) ที่กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับการศึกษา และประสบการณ์ในหลายด้านของแต่ละคน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจเลยก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น

จากการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ผู้วิจัยมักจะประสบปัญหา คือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ไม่มีความพร้อมทางด้านการเรียน ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ชอบพูดคุยในขณะที่ผู้สอนทำการสอน บางคนก็นั่งเล่น โทรศัพท์มือถือ บางคนก็นั่งหลับในห้องเรียน ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักศึกษขาดแรงจูงใจในการเรียน กอปรกับในปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีนโยบายให้อาจารย์ปรับเปลี่ยนการสอน เน้นการเรียนรู้มากกว่าการสอนแบบดั้งเดิม ลดการสอนแบบบรรยาย ให้ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ ใช้รูปแบบการสอนแบบก้าวหน้า โดยเน้นว่านักศึกษาจะทำอะไรได้ไม่ใช่นักศึกษาต้องรู้อะไร การสอนควรเน้นการฝึกนักศึกษาให้คิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาดังกล่าวและหาแนวทางในการแก้ปัญหา และจากการสังเกตการสอนที่ผ่านมาพบว่ากลุ่มเพื่อน น่าจะมีบทบาทต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก การเรียนรู้จากกันและกันของผู้เรียนน่าจะเกิดได้ดี เพราะภาษาที่ผู้เรียนใช้สื่อสารนั้นสื่อความเข้าใจกันได้ดี และการเรียนเป็นกลุ่มของผู้เรียนระหว่างผู้เรียนที่เรียนเก่งกับผู้เรียนที่เรียนอ่อน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้ซึ่งกัน และกันจากการเรียนเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนทำให้อุบายเรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD (การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่ม

สัมฤทธิ์ (Student -Teams Achievement Divisions) ตามแนวคิดของ สลาวิน (Slavin, 1989: 87) เป็น การเรียนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน โดยแต่ละ กลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนรู้ที่สนองความ แตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถจาก แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ผู้สอนเตรียมให้ และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม เป็นการ แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นวิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็แรงจูงใจอย่าง หนึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้ โดย เทคนิคดังกล่าวนี้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านยอมรับแพร่หลายในวงการศึกษาว่าเป็นแนวคิดที่ สามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ดีขึ้นจริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมี ความสนใจที่จะศึกษาเทคนิคการสอนอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ กลุ่มร่วมมือ แบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ STAD เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนากิจกรรมการเรียน การสอนอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 และเพื่อนำเสนอ นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษรูปแบบใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาการ อ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะการท่องเที่ยวและ โรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจทิพย์
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลัง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

นักศึกษาที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม โดยการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD จะมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

นิยามศัพท์

การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ (English Reading Comprehension) หมายถึง การที่ผู้อ่านพยายามเข้าถึงสาระและประเด็นที่ผู้เขียนเจตนาส่งสารในแง่มุมต่างๆ ให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่าน ทั้งในด้านการแปลความ ตีความ วิเคราะห์ จับใจความสำคัญ สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ บอกรายละเอียด บอกเหตุผลและเชื่อมโยงข้อความต่างๆ เพื่อความเข้าใจวัตถุประสงค์อย่างถ่องแท้ ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม การจัดการเรียนการสอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

เทคนิคแบบ STAD(Student Teams-Achievement Divisions) หรือเทคนิคการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ หมายถึง เทคนิคการสอนรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ การเรียนการสอนจะเน้นการพัฒนาทัศนคติและค่านิยมในตัวผู้เรียนที่จำเป็นทั้งในและนอกห้องเรียน โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนใน 3 ด้านคือ 1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน (Cognitive Knowledge) 2. ทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน (Social Skills) 3. การรู้จักตนเองและตระหนักในคุณค่าของตนเอง (Self-Esteem) วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะกำหนดให้ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถต่างกันมาเรียนรู้ร่วมกัน เป็นกลุ่มย่อยๆ สมาชิกภายในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และแต่ละคนจะมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองและจะต้องร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจในบทเรียนนั้นเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม กิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอบทเรียนต่อชั้น

ขั้นที่ 2 การเรียนภายในกลุ่มย่อย

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อยรายบุคคล

ขั้นที่ 4 การคิดคะแนนการพัฒนาตนเองและของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การให้รางวัลกลุ่มที่ประสบผลสำเร็จ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียน แต่ละคนซึ่งเกิดจาก การได้รับประสบการณ์ หรือบรรลุในสิ่งที่คาดหวัง ได้รับผลสำเร็จและผลตอบแทนจากการเรียนรู้ หรือความพึงพอใจที่มีต่อการสอน สอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ที่วัดด้วยแบบวัดความพึงพอใจ

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (LH311) ในภาคเรียนที่2/2556 จำนวน 28 คน

ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือ การสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

ตัวแปรตาม คือ ผลคะแนนจากแบบทดสอบการอ่าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่าการสอน โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ STAD ช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาการทางด้านการอ่าน
2. เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและ โรงแรมของนักศึกษาสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอสาระสำคัญโดยสรุปตามลำดับดังนี้

1. การอ่านจับใจความ
2. การสอนทักษะอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ แบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ STAD
5. กิจกรรมการอ่านแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การอ่านจับใจความ

1.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความมีผู้ให้นิยามความหมายของการอ่านไว้หลายท่าน ดังนี้

บันลือ พุทธชะวัน (2530 : 29-35) กล่าวว่า การอ่านเพื่อจับใจความ เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรมีความสำคัญตรงไหน และหมายความว่าอย่างไร จะเห็นได้ว่าการอ่านเพื่อจับใจความส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่องที่อ่านได้

สายสุณี สกุศลแก้ว (2534 : 24) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อจับใจความว่าเป็นความสามารถของผู้อ่านที่จับใจความของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ตลอดจนวินิจฉัยคุณค่าสิ่งที่ตนอ่านได้อย่างมีเหตุผล

อรุณฉวี สายเสมา (2536:18) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อจับใจความคือการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่านสามารถจับใจความสาระสำคัญแปลความให้เข้าใจตรงกับผู้เขียนที่ต้องการสื่อกับผู้อ่าน

สรุปการอ่านเพื่อจับใจความคือ ความสามารถในการอ่านเพื่อจับประเด็นหรือจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

1.2 จุดประสงค์ของการอ่านเพื่อจับใจความ

มิลเลอร์ (Miller, 1990) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อจับใจความออกเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่วๆ ไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความคือ เพื่อทราบจุดประสงค์ จุดมุ่งหมายแนวคิดสาระของเรื่องที่อ่าน

1.3 ขั้นตอนการอ่านจับใจความ

1. อ่านผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน
3. อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง
4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

สุริยา เฟิงลี (2552) กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องไว้ ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์เดิมและความคิดอันเป็นวัตถุประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น

- 1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
- 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
- 1.3 อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ เป็นต้น
- 1.4 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องอะไรจะลงเอยอย่างไร
- 1.5 อ่านเพื่อศึกษาคุณค่าของเรื่องที่อ่าน

1.6 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องหรือย่อเรื่องแล้วนำมาเขียนใหม่

1.7 อ่านเพื่อเปรียบเทียบกับเรื่องราวหรือข้อความอื่น

1.8 อ่านเพื่อจดจำและเข้าใจเนื้อเรื่อง สำหรับนำไปใช้ตลอดไป

2. ความถูกต้องของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องราวที่อ่านมากน้อยต่างกัน ความถูกต้องในการเข้าใจของเด็กย่อมแตกต่างกันมากน้อยตามประสบการณ์ความยากง่ายของข้อความนั้นๆ

3. ระดับความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการเป็นต้นว่า สติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์ที่อ่าน และวิธีการพิเศษเฉพาะตัวของผู้อ่านแต่ละคน รวมทั้งประสบการณ์เดิมของแต่ละคน

4. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน ต้องอาศัยความเข้าใจในคำศัพท์ ความสามารถในการนึกภาพสิ่งที่อ่าน ความยากง่ายของข้อความและสิ่งอื่น ๆ

5. หลักสำคัญในการสอนอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ ครูต้องพยายามสร้าง ความสนใจให้นักเรียนเห็นคุณค่า และความสำคัญของการอ่านจับใจความ โดยฝึกให้นักเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจในเรื่องราวที่กำหนด โดยครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบเป็นตอน ๆ ตามเรื่องนั้น ๆ

แวมยุรา เหมือนนิล (2541) กล่าวว่า พฤติกรรมการอ่านที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ ควรมีทักษะต่อไปนี้

1. การจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริงรายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
3. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
4. การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือจินตนาการได้
5. การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้ว
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้
8. การจำแนกใจความสำคัญ และส่วนใจความสำคัญ
9. การกล่าวสรุปได้

สรุปว่าการอ่านเพื่อจับใจความคือความสามารถในการอ่านเพื่อจับประเด็นหรือจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การอ่านจับใจความ เป็นการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน หลักสำคัญในการอ่าน

คือ จับใจความสำคัญให้ได้ว่าในเนื้อเรื่องนั้นมีใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และการกระทำนั้นๆ เกิดผลอะไรขึ้นบ้าง รวมถึงสาระสำคัญหรือข้อคิดต่างๆ จากเรื่องนั้นๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านทำให้เข้าใจเรื่องที่ทำได้อ่างแท้

2. การสอนทักษะอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

2.1 การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ (Skimming for Main Ideas)

การสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษนั้นผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านแบบรวดเร็ว โดยการอ่านข้ามคำ หรือการอ่านข้ามเป็นตอนๆ ลักษณะจะเป็นการอ่านแบบคร่าว ๆ ผิวเผิน เพียงเพื่อให้ทราบว่เรื่องนี้ บทความนี้ พูดถึงเรื่องอะไร มีภาพรวมอย่างไร ซึ่งลำดับขั้นตอนของการสอนการฝึกอ่านจับใจความ(Skimmming) มีดังนี้

2.2 อ่านสองสามประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของย่อหน้าแรกแล้วถามตัวเองว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร (What is this passage about?)

2.3 อ่านเฉพาะตัวสำคัญ (Key words) ซึ่งมักจะอยู่ตอนต้นหรือตอนท้ายของแต่ละย่อหน้าที่ช่วยสนับสนุนให้หัวข้อ (Topic) และใจความสำคัญ (Main idea) เด่นชัดยิ่งขึ้น

2.4 อ่านอย่างรวดเร็ว ผู้อ่านต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างกว้าง ๆ มิใช่รายละเอียดของเรื่องทั้งหมด

นอกจากนี้ สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้เสนอว่าการสอนการอ่านผู้สอนควรใช้ขั้นตอนเหมือนการสอนทักษะอื่นๆ เช่น มีการตั้งจุดประสงค์ปลายทางและการดำเนินการสอนโดยใช้ตัวอย่างจริงมาประกอบ การให้ผู้เรียนหาคำตอบจากบทความที่อ่าน มีการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นผู้เรียน เป็นต้น ทั้งนี้ได้เสนอวิธีการและการจัดกิจกรรมการสอนทักษะอ่านไว้ เป็น 3 ระยะ คือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre- Reading) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่านและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน เช่น การให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน การเดาคความหมายของคำศัพท์จากบริบท

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While Reading)เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งอาจจัดกิจกรรม อาทิเช่น ให้อ่านผ่านๆ อย่างรวดเร็ว ให้ลำดับเรื่อง ให้สรุปใจความสำคัญ ให้หาความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ให้หาจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน เป็นต้น

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (After Reading) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ เช่น ให้ผู้เรียนกล่าวถึงประโยชน์ที่อ่านเรื่อง ให้ผู้เรียนกล่าวถึงความรู้สึกของตนเองและตัวละครในเรื่องที่อ่าน ให้แสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น

สรุปการสอนการอ่านจับใจความสำคัญ (Skimming for Main Ideas) นั้นเป็นการฝึกให้ผู้เรียนอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาใจความสำคัญ (Main idea) หรือภาพรวมของเรื่องที่อ่าน ในที่นี้ผู้อ่านไม่ได้มุ่งหวังที่จะทราบรายละเอียดของเรื่องแต่อย่างใด ลักษณะการอ่านประเภทนี้จะพบได้จากการอ่านข่าวหรือบทความต่างๆจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร และนวนิยายต่าง ๆ จากแผงขายหนังสือทั่วไป เป็นต้น ขณะเดียวกันการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านควรมีการตั้งจุดประสงค์ปลายทาง ส่วนการดำเนินการสอนควรมีการใช้ตัวอย่างจริงเพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพและผู้อ่านควรตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์หาคำตอบ

สำหรับเทคนิคการสอนทักษะการอ่านจับใจความนั้น ผู้สอนต้องพยายามสร้างความสนใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านจับใจความ โดยฝึกให้ผู้เรียนอ่านเรื่องง่ายๆ ใกล้เคียง แล้วจึงอ่านเรื่องยากใกล้เคียง การสอนอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน ผู้สอนต้องมีการบอกรายละเอียด การจัดลำดับเหตุการณ์ การบอกถึงเหตุและผล และการตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบเป็นตอนๆ ตามเรื่องนั้นๆ

บันลือ พลฤกษ์วัน (2532 : 145-146) กล่าวถึงการอ่านเพื่อจับใจความว่า เป็นการอ่านที่ต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร สำคัญตรงไหน การอ่านเพื่อจับใจความมีขั้นตอนในการฝึกดังนี้

1. อ่านเรื่องราวผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นว่าด้วยเรื่องอะไรบ้างจุดใดบ้าง ตอนใดเป็นตอนสำคัญของเรื่อง
2. อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจให้ถูกต้อง
3. ตอบคำถามสั้นๆ ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร หรือทำบันทึกย่อเพื่อทดสอบความเข้าใจของตนเอง
4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

สรุปการอ่านจับใจความนั้นเป็นการอ่านโดยมุ่งการหาคำตอบจากเนื้อเรื่องว่าเกี่ยวกับอะไร ที่ไหน อย่างไร ดังนั้นเทคนิคในการการสอนทักษะการอ่านจับใจความ (Reading for main idea) นั้นผู้สอนควรแนะแนวทางก่อน เพื่อที่จะช่วยให้การอ่านเพื่อจับใจความได้ผลดี หลังการอ่านผู้สอนควรตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบ แสดงความคิดเห็น หรืออภิปรายเกี่ยวเรื่องหรือประเด็นที่อ่านเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา แชมมณี (2555: 98-106) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นักการศึกษาที่สำคัญที่เผยแพร่แนวคิดการเรียนรู้แบบนี้คือ โรเบิร์ต สลาวิน (Robert Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) และ โรเจอร์ จอห์นสัน (Roger Johnson) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการที่เปิดโอกาสได้ทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ส่วนผู้สอนทำหน้าที่สรุปความ โดยผู้สอนจะต้องพยายามหาวิธีในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการทำกิจกรรม มาสรุปรวมเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง (พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์, 2544 :15)

สุลัดดา ลอยฟ้า (2537) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือว่า แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ ตามแนวคิดของ สลาวิน (Slavin and Others, 1980) ได้พัฒนาเทคนิคการสอนแบบกลุ่มร่วมมือต่าง ๆ เป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย ดังนี้

1.1 STAD (Student Teams – Achievement Divisions) เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถดัดแปลงใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ

1.2 TGT (Team Games Tournament) เป็นรูปแบบการสอนที่คล้ายกับ STAD แต่เป็นการจูงใจในการเรียนยิ่งขึ้น โดยการใช้การแข่งขันเกมส์ แทนการทดสอบย่อย

1.3 TAI (Team Assisted Individualization) เป็นรูปแบบการสอนที่ผสมผสานแนวความคิดระหว่างการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกับการสอนรายบุคคล รูปแบบการสอน TAI เป็นการประยุกต์ใช้กับการสอนคณิตศาสตร์

1.4 CIRC (Cooperative Integrate Reading and Composition) เป็นรูปแบบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือแบบผสมผสาน ที่มุ่งพัฒนาขึ้นเพื่อสอนการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโดยเฉพาะ

1.5 Jigsaw ผู้คิดค้นการสอนแบบ Jigsaw เริ่มแรกคือ Aronson (1978) หลังจากนั้น Slavin (1987) ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับขยายเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือมากยิ่งขึ้น เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบรรยาย เช่น สังคมศึกษา วรรณคดี บางส่วนของวิชาวิทยาศาสตร์ รวมทั้งวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจมากกว่าการพัฒนาทักษะ

2. รูปแบบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือตามแนวคิดของ Johnson and Johnson (1994: 31-37) ที่ได้ พัฒนาขึ้น โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

2.1 การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกแต่ละคน ต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีเป้าหมายในการทำงานกลุ่มร่วมกัน เพื่อทำให้งานของกลุ่ม บรรลุความสำเร็จ

2.2 การปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว (Face to Face promotive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ มีการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด สมาชิกกลุ่มเสนอและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน

2.3 การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) หมายถึง สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

2.4 ทักษะทางสังคม (Social Skills) หมายถึง สมาชิกมีการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม ย่อย ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย ซึ่งทักษะเหล่านี้ เป็นทักษะสำคัญที่จะ ช่วยให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ

2.5 กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) หมายถึง สมาชิกมีการใช้กระบวนการกลุ่ม ในการทำงานอย่างมีขั้นตอน เพื่อช่วยให้งานดำเนินกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพใช้การ วางแผนปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน และจะต้องดำเนินงานตามแผนตลอดจน ประเมินผลและปรับปรุงงาน

3. รูปแบบการสอนแบบร่วมมือในงานเฉพาะอย่าง เช่น Group Investigation ของ Sharon and Sharan (1992), co-op-co-op เป็นเทคนิคการทำงานกลุ่มวิธีหนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดแตกต่างกันได้แสดงบทบาทตามหน้าที่ ที่ตนถนัดอย่างเต็มที่ ทำให้งานประสบผลสำเร็จ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกัน และ สนองหลักการของการเรียนรู้และร่วมมือที่ว่า “ความสำเร็จแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน อภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 123- 125)

4. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ แบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ STAD

สลาวิน (Slavin, 1989: 87) กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นการ จัด สมาชิกกลุ่มละ 4-5 คน แบบลดความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศ โดยผู้สอนจะ ทำการเสนอบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน แล้วให้แต่ละกลุ่มทำงานตามที่กำหนดไว้ในแผนการ สอน เมื่อสมาชิกในกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัดและทบทวนบทเรียนที่เรียนจบแล้ว ผู้สอนจะให้

นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบประมาณ 15-20 นาที คะแนนที่ได้จากการทดสอบจะถูกแปลงเป็นคะแนนของแต่ละกลุ่ม ที่เรียกว่า กลุ่มสัมฤทธิ์ (Achievement Division)

หลักการพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้แบบ STAD (Student Teams Achievement Divisions) โดย สลาวิน (Slavin, 1990) มีดังนี้

หลักการ	แนวทางปฏิบัติ
1. การให้รางวัลเป็นทีม (Team Rewards)	-ผู้สอนตั้งเป้าหมายหรือรางวัลไว้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้นและพยายามปรับพฤติกรรมของตน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลที่กำหนดอาจเป็นสิ่งของ ประกาศนียบัตรหรือคำชมเชย การเชิดชูเกียรติ แต่อย่างไรก็ตามครูผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าไม่ควรแข่งขันกันเพื่อจุดประสงค์ต้องการรางวัลอย่างเดียว
2. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability)	-ผู้สอนอาจจะใช้วิธีทดสอบสมาชิกในกลุ่มเป็นรายบุคคลหรือสุ่มเรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มเป็นผู้ตอบ เพื่อตรวจสอบว่าสมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานของตนและต่อกลุ่มเพียงใด ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของสมาชิกทุกคนจะต้องทำความเข้าใจและรู้แจ้งในงานที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้กลุ่มบรรลุผลสำเร็จ
3. มีโอกาสจะประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน (Equal Opportunities for Success)	-เป็นการจัดให้สมาชิกได้มีส่วนช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จด้วยการพยายามทำผลงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมในรูปแบบของคะแนนปรับปรุง ดังนั้น แม้แต่คนที่เรียนอ่อนก็สามารถมีส่วนช่วยทีมได้ ด้วยการพยายามทำคะแนนให้ดีกว่าครั้งก่อน ๆ นักเรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน ต่างได้รับการส่งเสริมให้ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด เพราะผลงานของทุกคนในทีมมีค่า

สลาวิน (Slavin, 1980) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ STAD มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นนิมิต ทักษะและหรือกระบวนการ การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนนี้อาจใช้การบรรยาย

การสาธิตประกอบการบรรยาย การใช้วีดิทัศน์หรือแม่แต่การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติการทดลองตามหนังสือเรียน

2. การทำงานเป็นกลุ่ม (Teams) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4-5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีทั้งเพศหญิงและเพศชาย และมีหลายเชื้อชาติ ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มได้ทราบถึงหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่านักเรียนต้องช่วยเหลือกัน เรียนร่วมกัน อภิปรายปัญหาหาร่วมกัน ตรวจสอบคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมายและแก้ไขคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ให้กำลังใจและทำงานร่วมกันได้

หลังจากครูจัดกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานร่วมกันจากใบงานที่ครูเตรียมไว้ ครูอาจจัดเตรียมใบงานที่มีคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน เพื่อใช้เป็นบทเรียนของการเรียนแบบร่วมมือ ครูควรบอกนักเรียนว่า ใบงานนี้ออกแบบมาให้ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบย่อย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบย่อย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันตอบคำถามทุกคำตอบ โดยการจับคู่กันตอบคำถามเมื่อตอบคำถามเสร็จแล้วก็จะเอาคำตอบมาแลกเปลี่ยนกัน โดยสมาชิกแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกันในการตอบคำถามแต่ละข้อให้ได้

ในการกระตุ้นให้สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกันผู้สอนต้องแน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถตอบคำถามแต่ละข้อได้อย่างถูกต้อง เปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามทุกข้อให้ได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากเพื่อนนอกกลุ่ม หรือขอความช่วยเหลือจากครูให้น้อยลง และถ้าคำถามแต่ละข้อเป็นแบบเลือกตอบต้องให้แน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนสามารถอธิบายคำตอบแต่ละข้อได้

3. การทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็ทำการทดสอบย่อยนักเรียน โดยนักเรียนต่างคนต่างทำ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมา สิ่งนี้จะเป็นตัวกระตุ้นความรับผิดชอบของนักเรียน

4. คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (Individual Improvement Score) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนทำงานหนักขึ้น ในการทดสอบแต่ละครั้งครูจะมีคะแนนฐาน (Base Score) ซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุดของนักเรียนในการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ซึ่งคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนพื้นฐาน (คะแนนต่ำสุดในการทดสอบ) กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในการทดสอบย่อยนั้น ๆ ส่วนคะแนนของกลุ่ม (Team Score) ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน

เมื่อได้คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนแล้ว จึงหาคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม ซึ่งได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของสมาชิกทุกคน

5. การรับรองผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) โดยการประกาศคะแนนของกลุ่มแต่ละกลุ่มให้ทราบ พร้อมกับให้คำชมเชย หรือให้ประกาศนียบัตรหรือให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกับคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากการทดสอบ

5. กิจกรรมการอ่านแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

การออกแบบการสอนการอ่านแบบกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD (Student Teams-Achievement Divisions) เป็นเทคนิคการสอนแบบแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ ที่พัฒนาการสอนโดย Robert E. Slavin และคณะจากมหาวิทยาลัย John Hopkins ซึ่งผู้สอนได้นำมาใช้ในการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษมีขั้นตอนในการดำเนินการสอนดังนี้

5.1 ภาพรวมของการสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค STAD

5.1.1. การนำเสนอในชั้นเรียน (Class presentation)

มีการแนะนำสื่อที่ใช้เทคนิค STAD ตั้งแต่ในระยะเริ่มแรกของนำเสนอในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปการสอนโดยตรง การบรรยาย และตามด้วยการอภิปรายของผู้สอน รวมไปถึงการนำเสนอโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ การนำเสนอในชั้นเรียนโดยใช้เทคนิค STAD แตกต่างจากการสอนโดยทั่วไปคือ ผู้เรียนต้องตระหนักว่าตนจะต้องตั้งใจเรียนในระหว่างที่มีการเรียนการสอน เพราะการตั้งใจเรียนจะช่วยทำให้ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนดีและคะแนนของแบบทดสอบจะเป็นตัวตัดสินคะแนนของกลุ่ม

5.1.2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Teams)

ในแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยสมาชิก 4-5 คน แต่ละกลุ่มจะแบ่งความสามารถทางการเรียน เพศ สัญชาติหรือเชื้อชาติ การแบ่งกลุ่มแบบนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้เกิดการเรียนรู้และเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำแบบทดสอบของสมาชิกในกลุ่ม หลังจากที่ผู้สอนได้สอนเนื้อหาบทเรียนให้กับผู้เรียนทั้งชั้นแล้ว ผู้เรียนจะแยกกันทำงานเป็นกลุ่มโดยศึกษาจากใบงาน การทำกิจกรรมภายในกลุ่มจะมีหลากหลายเช่น มีการอภิปราย การแก้ปัญหาาร่วมกัน การเปรียบเทียบคำตอบ การแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนของสมาชิกในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาลงอย่างถ่องแท้ การทำงานเป็นกลุ่มเน้นถึงความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มและการนับถือตนเอง

5.1.3 การทดสอบ (Quizzes)

หลังจากที่ผู้สอนได้เสนอบทเรียนไปแล้ว ผู้เรียนจะทำการทดสอบเป็นรายบุคคล (Individual quizzes) โดยไม่มีการปรึกษากันในขณะที่ทำการทดสอบ ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองในการเรียนรู้

5.1.4 คะแนนความก้าวหน้ารายบุคคล (Individual improvement scores)

เป็นการให้คะแนนเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนบรรลุวัตถุประสงค์และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน ไม่ว่าผู้เรียนจะเรียนเก่ง ปานกลาง หรือ อ่อน ในที่นี้การคิดทำคะแนนของกลุ่มจะคิดคำนวณจากคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม โดยที่ผู้เรียนแต่ละคนอาจจะมีคะแนนฐานไม่เท่ากัน ซึ่งคะแนนฐานนี้ผู้สอนจะกำหนดสำหรับแต่ละคนหรือกลุ่มจากผลการสอบครั้งแรกหรือหลังสุดของการเรียนก็ได้ ผู้เรียนจะต้องทำคะแนนจากการทดสอบย่อยให้ได้มากกว่าคะแนนฐาน จึงจะมีคะแนนความก้าวหน้า

5.1.5. การยกย่องความสำเร็จของกลุ่ม (Team recognition)

กลุ่มแต่ละกลุ่มจะได้รับการรับรองหรือได้รับรางวัลนั้นขึ้นอยู่กับการทำคะแนนของกลุ่มได้มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2 ขั้นเตรียมการ (Preparation)

ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิค STAD ผู้สอนต้องมีการจัดเตรียมสิ่งต่างๆ ดังนี้

5.2.1 เนื้อหาบทเรียน (Materials)

เนื้อหาจากตำราหรือเป็นเนื้อหาที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง โดยผู้สอนทำเอกสารประกอบการสอน ใบงาน กระดาษคำตอบและแบบทดสอบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้สอนวางแผนไว้

5.2.2 การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม (Assigning students to teams)

ในการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามรูปแบบ STAD สมาชิกในกลุ่มมีประมาณ 4-5 คน แต่ละกลุ่มจะคละกันตามความรู้ความสามารถและเพศ ประกอบด้วยผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 โดยยึดตามเกณฑ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชานั้นๆ โดยมีเทคนิคการจัดดังนี้

1. จัดลำดับผู้เรียนในชั้น จากเก่งที่สุดไปหาอ่อนที่สุด โดยยึดตามผลการเรียนที่ผ่าน มาซึ่งอาจจะเป็นคะแนนจากการทำแบบทดสอบ เกรดหรือพิจารณาการตัดสินใจของผู้สอนเองเป็นส่วนประกอบ
2. หาจำนวนกลุ่มทั้งหมดว่ามีกี่กลุ่มแต่ละกลุ่มควรมีสมาชิกประมาณ 4-5 คน นำจำนวนทั้งหมดมาหารด้วย 4 ผลหารคิดจำนวนกลุ่มทั้งหมดถ้าหารไม่ลงตัวอาจอนุโลมให้บางกลุ่มมีสมาชิก 5 คน ได้
3. กำหนดผู้เรียนเข้ากลุ่ม เพื่อให้ได้กลุ่มที่สมดุลกัน ดังแสดงในการแบ่งกลุ่มในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ดัง (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม

ระดับความสามารถของผู้เรียน	ลำดับ	ชื่อกลุ่ม
เก่ง	1	A
	2	B
	3	C
	4	D
	5	E
	6	F
	7	G
ปานกลาง	8	G
	9	F
	10	E
	11	D
	12	C
	13	B
	14	A
	15	A
	16	B
	17	C
	18	D
	19	E
	20	F
	21	G
อ่อน	22	G
	23	F
	24	E
	25	D
	26	C
	27	B
	28	A

จากตารางที่ 1 เป็นการจัดกลุ่มตามระดับความสามารถโดยยึดตามผลการทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน ผลการจัดกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่ม A ได้แก่ผู้เรียนคนที่ 1 14 15 และ 28

กลุ่ม B ได้แก่ผู้เรียนคนที่ 2 13 16 และ 27

กลุ่ม C ได้แก่ผู้เรียนคนที่ 3 12 17 และ 26

กลุ่ม D ได้แก่ผู้เรียนคนที่ 4 11 18 และ 25

กลุ่ม E ได้แก่ผู้เรียนคนที่ 5 10 19 และ 24

กลุ่ม F ได้แก่ผู้เรียนคนที่ 6 9 20 และ 23

กลุ่ม G ได้แก่ผู้เรียนคนที่ 7 8 21 และ 22

5.3 ขั้นตอนการสอน

การจัดการเรียนการสอนทั้งชั้น โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ STAD ซึ่งเป็นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดย Robert Slavin แห่งมหาวิทยาลัย John Hopkins ที่ได้นำมาประยุกต์ใช้กับการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสอนประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

5.3.1 การนำเสนอบทเรียนต่อผู้เรียนทั้งชั้น

เป็นขั้นตอนการสอน ที่ผู้สอนทบทวนเนื้อหาบทเรียนเดิม และนำเสนอเนื้อหาบทเรียนใหม่ มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรมการอ่านในขั้นตอนนี้ เป็นกิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) โดยผู้สอนใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้าง ความเข้าใจในบริบท ก่อนเริ่มต้นอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยทั่วไป มี 2 ขั้นตอนคือ

1 Personalization เป็นขั้นสนทนา ได้ตอบ ระหว่างครู กับผู้เรียน หรือ ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

2 Predicting เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยการดูรูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำเสนอ หรือ อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้นๆ หรือการฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น จดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบ คำศัพท์ในเนื้อเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของคำศัพท์ หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านเกี่ยวอะไร

5.3.2 การเรียนกลุ่มย่อย

เป็นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) แบบกลุ่มการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยผู้เรียนเข้ากลุ่มตามที่ผู้สอนจัดไว้ กลุ่มละ 4 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย เก่ง 1 คน ปานกลาง 2

คน และอ่อน 1 คน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการอ่านและการทำกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกกลุ่มจะอภิปราย ถกเถียงปัญหาและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน จากนั้นช่วยกันทำแบบฝึกหัด เช่น หาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือ สรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือ จับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือ ย่อเรื่อง (Summary) หรือ หาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information) และเมื่อทุกคนเข้าใจเรื่องที่อ่านดีแล้ว สมาชิกแต่ละคนจะเข้ารับการทดสอบ

5.3.3 การทำแบบทดสอบรายบุคคล

เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน (After – Reading) ซึ่งขั้นตอนนี้ผู้เรียนแต่ละคนต้องทำแบบทดสอบย่อยวัดความเข้าใจในการอ่านจับใจ โดยไม่มีการช่วยเหลือกันเหมือนตอนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย จากนั้นผู้สอนตรวจสอบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ สรุปและประเมินผล

5.3.4 คะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนพัฒนาการ (Improvement points)

คะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนพัฒนาการ ตามหลักของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสที่จะช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มเรียนเก่ง ปานกลาง หรืออ่อน ดังนั้นการคิดคะแนนของกลุ่มจึงคิดจากคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม โดยที่แต่ละคนจะมีคะแนนพื้นฐานหรือคะแนนฐานไม่เท่ากัน โดยผู้สอนจะกำหนดคะแนนฐานสำหรับแต่ละคนหรือกลุ่มจากการสอบครั้งแรกหรือหรือคะแนนก่อนเรียน ซึ่งการกำหนดคะแนนฐานเริ่มแรก (Determining initial base scores) ของผู้เรียนแต่ละคนสามารถคำนวณจากคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบที่ผ่านมาหรืออาจใช้คะแนนทดสอบความรู้พื้นฐานมาคิดคำนวณเป็นคะแนนฐาน ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การกำหนดคะแนนฐานของกลุ่ม

ชื่อผู้เรียนกลุ่ม A	คะแนนทดสอบความรู้พื้นฐานที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม (คะแนนฐาน)
1. นักศึกษาคนที่ 1	17	9.75
2. นักศึกษาคนที่ 2	11	
3. นักศึกษาคนที่ 3	5	
4. นักศึกษาคนที่ 4	6	

ส่วนการคิดคะแนนก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคนจะได้คะแนนเพื่อช่วยกลุ่มของตนหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าคะแนนทดสอบนั้นสูงกว่าคะแนนฐานของตนมากน้อยเพียงใด การคิดคะแนนความก้าวหน้าคิดจากผลต่างระหว่างคะแนนการทดสอบย่อยหลังจากที่ได้เรียนตามแผนกับคะแนนฐานของแต่ละคน เกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้าดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน

คะแนนทดสอบย่อย	คะแนนความก้าวหน้า
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานเกิน 3 คะแนน	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-3 คะแนน	5
ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐาน	10
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนน	15
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน	20

จุดประสงค์ของการดูคะแนนฐานและคะแนนความก้าวหน้าเพื่อชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนทุกคนที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน ต่างก็มีส่วนทำคะแนนให้ได้สูงสุดเพื่อช่วยกลุ่มของตน ดังนั้นจึงเป็นการยุติธรรมที่ใช้การเปรียบเทียบกับคะแนนฐานของตนที่เคยทำผ่านมา

สำหรับการคิดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มจะมีเกณฑ์การกำหนดคะแนนดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม

คะแนนเฉลี่ยที่ได้ของกลุ่มทดสอบย่อย	คะแนนความก้าวหน้า
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานเกิน 3 คะแนน	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-3 คะแนน	5
ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐาน	10
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนน	15
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน	20

5.3.5 การยกย่องความสำเร็จของกลุ่ม (Recognizing team accomplishments)

การยกย่องหรือยอมรับกลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุดจากคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม (Team Score) คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มและคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มของทุกคน จะนำมารวมกันแล้วเฉลี่ยเป็นคะแนนความก้าวหน้ารวมของกลุ่มทำการปรับยอดเต็มให้เท่ากับยอดเต็มของคะแนนฐาน(อาจคิดเป็นเปอร์เซ็นต์) แล้วนำมาลบด้วยคะแนนฐานและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของกลุ่มเก่ง เก่งมาก ที่กำหนดไว้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เกณฑ์การกำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง

กลุ่มที่ได้รับการยกย่อง	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนรวมความก้าวหน้าของกลุ่ม
กลุ่มระดับเก่ง	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 2-3 คะแนน
กลุ่มระดับเก่งมาก	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 4-5 คะแนน
กลุ่มยอดเยี่ยม	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 5 คะแนนขึ้นไป

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD นั้น เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยการให้ คนเก่งสอนคนปานกลาง และคนปานกลาง สอนคนอ่อน ซึ่งจะเป็นการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และสิ่งที่แต่ละกลุ่มได้รับก็คือการได้คะแนนสูงสุด ซึ่งเกิดจากการร่วมมือกัน ทำให้ผู้เรียนได้ความรู้จากการเรียนในหนังสือ และการเรียนรู้จากการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อให้งานนั้นประสบความสำเร็จและมีความสุขในการทำงานร่วมกับคนอื่นได้

ตารางที่ 6 แบบรายงานการทดสอบย่อย คะแนนความก้าวหน้า ระดับของกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง

กลุ่ม	การทดสอบย่อยครั้งที่ 1					การทดสอบย่อยครั้งที่ 2				
	วันที่ _____ เรื่อง _____					วันที่ _____ เรื่อง _____				
ชื่อสมาชิก	คะแนนฐาน	คะแนนทดสอบย่อย (20)	คะแนนก้าวหน้าของแต่ละคน (20)	คะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม (20)	คะแนนก้าวหน้ารวม (40)	คะแนนฐาน	คะแนนทดสอบย่อย (20)	คะแนนก้าวหน้าของแต่ละคน (20)	คะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม (20)	คะแนนก้าวหน้ารวม (40)
นักศึกษาคนที่ 1		14	15	15	30		19	20	20	40
นักศึกษาคนที่ 2		16	20	15	35		19	20	20	40
นักศึกษาคนที่ 3		19	20	15	35		19	20	20	40
นักศึกษาคนที่ 4	9.75	15	20	15	35	9.75	20	20	20	40
รวม		64			เฉลี่ย	รวม	77			เฉลี่ย
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม		16			ปรับยอด (20)	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม	19.25			ปรับยอด (20)
ระดับกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง					15.50	ระดับกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง		เก่งมาก		20

ข้อสังเกต คะแนนทดสอบย่อยเฉลี่ย และคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย ที่มีการปรับยอดให้เท่ากับคะแนนฐานแล้ว เมื่อนำไปลบกับฐานหากมีเศษเป็นทศนิยม ให้ปัดเศษเป็นจำนวนเต็มก่อนนำไปเทียบกับคะแนนความก้าวหน้า

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขวัญตา อัจฉนตรี (2544) ที่ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้หนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน โดยผู้วิจัยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มีหลักการและเป้าหมายเพื่อนำการ์ตูนมาช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน โดยใช้ภาพการ์ตูนอธิบายเรื่องราว ทำให้เกิดความคิดเข้าใจในเนื้อหาที่สอนง่ายขึ้น อีกทั้งรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อย่างช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียน รวมถึงการช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้ และกาตระหนักในความสำคัญของตนเองในการช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยตั้งเกณฑ์ว่ามีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป ซึ่งผลพบว่ามีนักเรียนถึงร้อยละ 95 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84

ดวงกมล สาโรชสัมพันธ์ (2550) ได้ทำการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการเรียนรู้ประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนพนมทวนชนูปถัมภ์ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 140 และเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีค่าประสิทธิผล (EI) เท่ากับ 84.43 และผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนรู้ด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ กับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) ตั้งแต่ 0.5 หรืออยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.86

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 4.38 คือมีความพึงพอใจมาก

ศศิกานต์ โฆษิตตระกูล (2551) ทำการวิจัยเพื่อประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่แบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค STAD และเพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเทคนิค การสอนนี้ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ(ภาคปกติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 422 101 โครงสร้างและการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 ในภาคต้น ปีการศึกษา 2550 จำนวน 25 คน โดยเลือกมาอย่างเจาะจงในกลุ่มที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ รายงานผลในลักษณะการบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค STAD ก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเทคนิคการสอนนี้ พบว่า บรรยายากในการ เรียนเป็นกันเอง ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์ช่วยกันเรียนรู้ภายในกลุ่ม เกิดแรงจูงใจในการเรียนและมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน

วนิดา ศรีมุงคณ (2554) ได้ทำงานวิจัยที่มุ่งศึกษาในหลายกรณี อาทิเช่น ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการวิจัยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตาม

เกณฑ์ 80/80 ทดลองใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปยังโรงเรียนเครือข่าย จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนของครูยังใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากบทเรียน ไม่ค่อยใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ และยังไม่มีการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 85.39/83.06 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X=4.53, S.D.=0.58$) ผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียนพบว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านและเขียนโดยรวมอยู่ในระดับดี ผลการขยายรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปยังโรงเรียนเครือข่าย คือโรงเรียนบ้านบ่อใหญ่ (บ่อใหญ่เรืองศิลป์) จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 46 คน พบว่าประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E1/ E2) เท่ากับ 84.77/80.80 และความรู้ของนักเรียน หลังเรียน ด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD โรงเรียนบ้านบ่อใหญ่ (บ่อใหญ่เรืองศิลป์) จังหวัดมหาสารคาม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซัชชัย แซ่ปึง (2554) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) อยู่ในระดับมาก

สิริญา อินทร์นอก (2554) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่เน้นเทคนิค เค ดับเบิลยูแอล พลัส ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อศึกษาเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่เน้นเทคนิค เค ดับเบิลยูแอล พลัส กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองสวรรค์วิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 32 คน ผลการวิจัยสรุปว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่เน้นเทคนิค เค ดับเบิลยูแอล พลัส เฉลี่ยร้อยละ 76.02 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 75 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 2) และนักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่เน้นเทคนิค เค ดับเบิลยูแอล พลัส ในภาพรวมอยู่ในระดับดี

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรมและเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

รูปแบบการวิจัยนี้เป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและทดสอบหลัง One – Group Pretest- Posttest Design ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดแนวทาง (ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุลและสุภาพ นัศราภรณ์ , 2549: 55-56; Johnson & Christensen, 2012: 297-299 อ้างอิงใน ชัญรัช วิภคิฎุมิประเทศ, 2556: 48) ดังนี้

1. การศึกษาเพียงกลุ่มเดียวและมีการจัดกระทำ (Treatment)
2. มีการวัดซ้ำโดยการทดสอบก่อน (Pretest) และการทดสอบหลัง (Posttest)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความแตกต่างระหว่าง (Pretest) และ (Posttest) โดยใช้ Paired t-test
4. แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ตารางที่ 3.1 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
P	O ₁	X	O ₂

P คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

O₁ คือ การสอบก่อนทำการทดลอง (Pretest)

O₂ คือ การสอบหลังการดำเนินการทดลอง(Posttest)

X คือ การจัดกระทำ (Treatment) การทดลองการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรมชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคเรียนที่ 2 / 2556

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (LH311) ในภาคเรียนที่ 2 / 2556 จำนวน 28 คน จำนวน 1 ห้องเรียนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม (LH 311) แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจในการเรียน

3.3.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนการสอนการอ่านจับใจความวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเนื้อหาหลักสูตร แผนการสอนและเอกสารประกอบการสอน
2. ศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค STAD
3. สร้างแผนการสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรมด้วยการใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD รวมทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ คาบละ 90 นาที จำนวน 5 แผน ซึ่งประกอบด้วยชุดการอ่าน 5 เรื่องคือ 1) A Weekend Break 2) Seeing the sights 3) Budget hotels in in the UK 4) Valley View Camping Ground 5) Guest Registration

3.3.2 ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์การเรียนจากแผนการสอน
2. ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
3. นำข้อสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำข้อสอบที่ได้แก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม

3.3.3 ขั้นตอนการจัดทำแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจในการเรียน

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือSTAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ ดังนี้

ระดับความเห็น	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปลความหมาย

การแปลความหมายความพึงพอใจหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยได้กำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจดังนี้

ความหมาย	ช่วงคะแนน
ระดับความพึงพอใจสูง	4.51- 5.00
ระดับความพึงพอใจค่อนข้างสูง	3.51- 4.50
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	2.51- 3.50
ระดับความพึงพอใจค่อนข้างต่ำ	1.51 – 2.50
ระดับความพึงพอใจต่ำ	1.00 – 1.50

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดลำดับการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข. 2554: 55-56) ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมผู้เรียนก่อนสอน

1.1 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 7 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน เก่ง 1 ปานกลาง 2 อ่อน 1 (1: 2: 1) คะแนนที่ใช้เป็นเกณฑ์แบ่ง คือ คะแนนการสอบกลางภาค วิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม

1.2 ทดสอบผู้เรียนทุกคนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (Pretest) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2. ขั้นตอนการการสอน

ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนทั้งชั้นเรียน โดยใช้แผนการสอนเรื่องการอ่านจับใจความวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรม โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ STAD เป็นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดย Robert Slavin แห่งมหาวิทยาลัย John Hopkins ซึ่งมีรายละเอียดของส่วนประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

2.1 การนำเสนอบทเรียนต่อผู้เรียนทั้งชั้น

เป็นขั้นตอนการสอน ที่ผู้สอนทบทวนเนื้อหาบทเรียนเดิม และนำเสนอเนื้อหาบทเรียนใหม่ มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรมการอ่านในขั้นตอนนี้ เป็นกิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) โดยผู้สอนใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนเริ่มต้นอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยทั่วไป มี 2 ขั้นตอนคือ

2.1.1 Personalization เป็นขั้นสนทนา โต้ตอบ ระหว่างครู กับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

2.1.2 Predicting เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยการดูรูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำเสนอ หรือ อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรือการฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่นขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในเนื้อเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของคำศัพท์ หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านเกี่ยวอะไร

2.2 การเรียนกลุ่มย่อย

เป็นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) แบบกลุ่มการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยผู้เรียนเข้ากลุ่มตามที่คุณสอนจัดไว้ กลุ่มละ 4 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย เก่ง 1 คน ปานกลาง

2 คน และอ่อน 1 คน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการอ่านและการทำกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกกลุ่มจะอภิปราย ถกเถียงปัญหาและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน จากนั้นช่วยกันทำแบบฝึกหัด เช่น หาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือ สรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือ จับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือ ย่อเรื่อง (Summary) หรือ หาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information) และเมื่อทุกคนเข้าใจเรื่องที่อ่านดีแล้ว สมาชิกแต่ละคนจะเข้ารับการทดสอบ

2.3 การทำแบบทดสอบรายบุคคล

เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน (After – Reading) ซึ่งขั้นตอนนี้ผู้เรียนแต่ละคนต้องทำแบบทดสอบย่อยวัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความแบบปรนัย โดยไม่มีการช่วยเหลือกันเหมือนตอนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย จากนั้นผู้สอนตรวจสอบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ สรุปและประเมินผล

2.4 การคิดคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน

1 หลังการตรวจแบบทดสอบย่อยของแต่ละคน คะแนนที่ได้จะนำมาลบกับคะแนนฐานซึ่งได้มาจากค่าเฉลี่ยของการทดสอบพื้นฐานก่อนเรียน (Pre-test) แล้วจึงนำผลลัพธ์มาเทียบกับคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคนที่กำหนดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน

คะแนนทดสอบย่อย	คะแนนความก้าวหน้า
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานเกิน 3 คะแนน	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-3 คะแนน	5
ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐาน	10
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนน	15
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน	20

2 การคิดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มจะได้มาจากค่าเฉลี่ยจากคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกในกลุ่มแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม

คะแนนเฉลี่ยที่ได้ของกลุ่มทดสอบย่อย	คะแนนความก้าวหน้า
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานเกิน 3 คะแนน	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-3 คะแนน	5
ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐาน	10
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนน	15
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน	20

3 การยกย่องความสำเร็จของกลุ่ม โดยการยกย่องหรือยอมรับกลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุดจากคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคนที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม และคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มของทุกคน จะนำมารวมกันแล้วเฉลี่ยเป็นคะแนนความก้าวหน้ารวมของกลุ่มทำการปรับยอดเต็มให้เท่ากับยอดเต็มของคะแนนฐาน(อาจคิดเป็นเปอร์เซ็นต์) แล้วนำมาลบด้วยคะแนนฐานและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของกลุ่มเก่ง เก่งมาก ที่กำหนดไว้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์การกำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง

กลุ่มที่ได้รับการยกย่อง	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนรวมความก้าวหน้าของกลุ่ม
กลุ่มระดับเก่ง	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 2-3 คะแนน
กลุ่มระดับเก่งมาก	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 4-5 คะแนน
กลุ่มยอดเยี่ยม	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 5 คะแนนขึ้นไป

แผนภูมิดังต่อไปนี้จะแสดงตัวอย่างของการคิดคะแนนของผู้เรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค STAD ในข้อ 1-3

ตัวอย่างของการคิดคะแนนของผู้เรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค STAD

ชื่อสมาชิก กลุ่มที่ 1	คะแนน ฐาน	คะแนนทดสอบ ย่อย (20)	คะแนนก้าวหน้า ของแต่ละคน (20)	คะแนน ก้าวหน้าของ กลุ่ม (20)	คะแนนรวม ก้าวหน้า (40)
นักศึกษาคนที่ 1	9.75	14	15	15	30
นักศึกษาคนที่ 2		16	20	15	35
นักศึกษาคนที่ 3		19	20	15	35
นักศึกษาคนที่ 4		15	20	15	35
รวม		64			เฉลี่ยปรับ
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม		16			ยอด (20)
ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง					15.50

ชื่อสมาชิก กลุ่มที่ 2	คะแนน ฐาน	คะแนนทดสอบ ย่อย (20)	คะแนนก้าวหน้า ของแต่ละคน (20)	คะแนนก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนนรวม ก้าวหน้า (40)
นักศึกษาคนที่ 1	11	17	20	15	35
นักศึกษาคนที่ 2		13	15	15	30
นักศึกษาคนที่ 3		15	20	15	35
นักศึกษาคนที่ 4		14	15	15	30
รวม		59			เฉลี่ยปรับ
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม		14.75			ยอด (20)
ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง					16.25

จากตัวอย่างดังกล่าว เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความก้าวหน้าของนักศึกษาคนที่ 1 และกลุ่มที่ 2 จะเห็นว่า มีคะแนนความก้าวหน้าต่างกัน ซึ่งกลุ่มที่ 2 มีคะแนนความก้าวหน้ามากกว่ากลุ่มที่ 1 เนื่องจากกลุ่มที่ 2 ให้ความช่วยเหลือกันขณะทำกิจกรรม ผู้เรียนที่เก่งช่วยดูแลให้คำปรึกษาอธิบายให้เพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ทำให้ได้คะแนนดี ส่วนนักศึกษาคนที่ 1 สมาชิกไม่ช่วยเหลือกัน ต่างคนต่างทำกิจกรรม ไม่ปรึกษากันและผู้เรียนที่เก่งไม่ได้ช่วยเพื่อน ทำให้ได้คะแนนความก้าวหน้า น้อย

2.5 ผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน โดยมีผู้สอนช่วยให้คำแนะนำ

3. ชั้นหลังการสอน

หลังสิ้นสุดการทดลองจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค STAD ผู้วิจัยดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำแบบทดสอบ(Posttest) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดทักษะความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม รวมทั้งให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนด้วยเทคนิค STAD

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

1.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากการทดสอบก่อนและหลังเรียน

1.2 การจัดกลุ่มการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนเรียนด้วยเทคนิค STAD

1.3 การวัดคะแนนความรู้ของกลุ่มนักศึกษหลังเรียนด้วยใช้เทคนิค STAD

1.4 คะแนนความก้าวหน้าและเกณฑ์การได้รับการยกย่อง

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากแบบทดสอบวัดทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรมของกลุ่มทดลองก่อนทดลอง (Pre-test) และแบบทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้ Paired t-test

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรมและเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม (LH311) ในภาคเรียนที่ 2/ 2556 จำนวน 1 กลุ่ม ประกอบด้วยนักศึกษาจำนวน 28 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

- 1.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากการทดสอบก่อนและหลังเรียน
- 1.2 การจัดกลุ่มการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนเรียนด้วยเทคนิค STAD
- 1.3 การวัดคะแนนความรู้ของกลุ่มนักศึกษาหลังเรียนด้วยใช้เทคนิค STAD
- 1.4 คะแนนความก้าวหน้าและเกณฑ์การได้รับการยกย่อง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากแบบทดสอบวัดทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรมของกลุ่มทดลองก่อนทดลอง (Pre-test) และแบบทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้ Paired t-test

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของ

นักศึกษาจากการทดสอบก่อนและหลังเรียน

ตารางที่ 4.1.1 แสดงคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทดสอบก่อน
และหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักศึกษา

นักศึกษาคนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (Posttest)
	คะแนนเต็ม 20 คะแนน	คะแนนเต็ม 20 คะแนน
1	17	17
2	11	15
3	5	7
4	6	10
5	16	19
6	7	10
7	9	10
8	12	14
9	14	16
10	9	15
11	8	14
12	4	6
13	8	13
14	12	16
15	14	18
16	6	8
17	10	11
18	5	10
19	9	16
20	13	15
21	7	11

นักศึกษาคนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (Posttest)
	คะแนนเต็ม 20 คะแนน	คะแนนเต็ม 20 คะแนน
22	13	15
23	9	14
24	10	16
25	11	12
26	10	8
27	13	16
28	8	7
เฉลี่ยรวม (\bar{x})	9.86	12.82
S.D.	3.30	3.57
ร้อยละ (%)	49.29	64.1

จากตารางที่ 4.1.1 จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความของนักศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 9.86 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 49.29 และคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 12.82 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.11 แสดงว่านักศึกษาที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิค STAD มีผลการเรียนเพิ่มขึ้นหรือสูงกว่าก่อนเรียน

4.1.2 วิเคราะห์การจัดกลุ่มการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนเรียนด้วยเทคนิค STAD

วิเคราะห์ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาทั้งหมด โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (ทดสอบความรู้พื้นฐานคะแนนเต็ม 20 คะแนน) ตามตารางที่ 4.2 เป็นเครื่องมือในการวิจัย พบว่าจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน นักศึกษาสอบได้คะแนนเฉลี่ย 9.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.302 นักศึกษาที่สอบได้คะแนนสูงสุด สอบได้ 17 และมีนักศึกษาที่สอบได้คะแนนต่ำสุดคือ 4 คะแนน ดังในตารางที่ 4.1.2

ตารางที่ 4.1.2 การจัดคะแนนความรู้พื้นฐานของกลุ่มนักศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่ม	ลำดับที่	คะแนนสอบ	คะแนนฐาน(คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม)
A	24	17	9.75
	17	11	
	26	5	
	25	6	
B	12	16	11
	28	7	
	16	9	
	10	12	
C	3	14	8.75
	14	9	
	13	8	
	22	4	
D	4	8	10
	9	12	
	15	14	
	19	6	
E	1	10	9.25
	2	5	
	20	9	
	23	13	
F	6	7	9.75
	8	13	
	11	9	
	18	10	
G	5	11	10.5
	7	10	
	21	13	
	27	8	
คะแนนเฉลี่ย			9.85
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			3.302

ผลการจัดกลุ่มนักศึกษาทั้งหมดโดยใช้เทคนิค STAD หรือ การแบ่งกลุ่มแบบผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions) จากคะแนนสอบก่อนเรียน (ความรู้พื้นฐาน) ของนักศึกษาตามตารางที่ 4.2.1 ผลปรากฏว่ามีนักศึกษาทั้งหมด 7 กลุ่ม คือกลุ่ม A, B, C, D, E, F, G แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันคือ เก่ง 1 ปานกลาง 2 และ อ่อน 1 ที่ คะแนนฐานของแต่ละกลุ่มพบว่ากลุ่ม B, D, G มีคะแนนฐานสูงกว่าคะแนนฐานค่าเฉลี่ยของ

นักศึกษาทั้งหมดเท่ากับ 9.85 และกลุ่ม B มีคะแนนฐานสูงสุด 11 และกลุ่ม C มีคะแนนฐานต่ำสุดเท่ากับ 8.75

4.1.3 การวัดคะแนนความรู้ของกลุ่มนักศึกษาหลังเรียนด้วยใช้เทคนิค STAD

วิเคราะห์ความรู้ของนักศึกษาทุกกลุ่มหลังเรียนด้วยใช้เทคนิค STAD โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน (แบบทดสอบความรู้หลังเรียนคะแนนเต็ม 20 คะแนน) ตามตารางที่ 4.2.2 พบว่าจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน นักศึกษาสอบได้คะแนนเฉลี่ย 12.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.566 นักศึกษาที่สอบได้คะแนนสูงสุดสอบได้ 19 และมีนักศึกษาที่สอบได้คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 6

ตารางที่ 4.1.3 การจัดคะแนนความรู้ของกลุ่มนักศึกษาหลังเรียนด้วยใช้เทคนิค STAD

กลุ่ม	ลำดับที่	คะแนนสอบ	คะแนนฐาน(คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม)
A	24	17	12.25
	17	15	
	26	7	
	25	10	
B	12	19	13.25
	28	10	
	16	10	
	10	14	
C	3	16	12.75
	14	15	
	13	14	
	22	6	
D	4	13	13.75
	9	16	
	15	18	
	19	8	
E	1	11	13
	2	10	
	20	16	
	23	15	
F	6	11	14
	8	15	
	11	14	
	18	16	
G	5	12	10.75
	7	8	
	21	16	
	27	7	
คะแนนเฉลี่ย			12.82
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			3.566

จากตารางที่ 4.1.3 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนฐานของนักศึกษาแต่ละกลุ่มหลังเรียน ด้วยเทคนิคการเรียนแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ หรือ STAD พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทุกกลุ่ม เท่ากับ 12.82 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนฐานของนักศึกษาก่อนเรียนที่ได้ 9.85 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าทุกกลุ่มมีคะแนนสูงขึ้นกว่าคะแนนฐานก่อนเรียนคือ กลุ่ม A, B, C, D, E, F, G ทำได้ 12.25, 13.25, 12.75, 13.75, 13, 14, 10.75 ตามลำดับ

4.1.4 กำหนดเกณฑ์คะแนนความก้าวหน้าและเกณฑ์การได้รับการยกย่อง

เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของการเรียนแบบร่วมมือ ที่สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบความสำเร็จเท่าเทียมกันไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มเรียนเก่ง ปานกลาง หรืออ่อน ฉะนั้นการคิดคำนวณคะแนนของกลุ่มจึงคิดคำนวณจากคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม ซึ่งแต่ละคนจะมีคะแนนพื้นฐานหรือคะแนนฐานไม่เท่ากัน ในที่นี้ผู้สอนอาจจะกำหนดคะแนนฐานของแต่ละคนหรือกลุ่มจากผลการสอบครั้งแรกหรือหลังสุดของการเรียนก็ได้ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่ม จากคะแนนการสอบครั้งแรกหรือก่อนเรียน(Pretest) ซึ่งแสดงในตารางที่ 4.1.2

สำหรับเกณฑ์การกำหนดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน เกณฑ์คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่ม และเกณฑ์การได้รับการยกย่องของกลุ่ม จะกำหนดดังตารางที่ 4.1.4.1, 4.1.4.2, และ 4.1.4.3

ตารางที่ 4.1.4.1 การคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน

คะแนนทดสอบย่อย	คะแนนความก้าวหน้า
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานเกิน 3 คะแนน	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-3 คะแนน	5
ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐาน	10
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนน	15
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน	20

ตารางที่ 4.1.4.2 เกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม

คะแนนเฉลี่ยที่ได้ของกลุ่มทดสอบย่อย	คะแนนความก้าวหน้า
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานเกิน 3 คะแนน	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-3 คะแนน	5
ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐาน	10
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนน	15
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน	20

ตารางที่ 4.1.4.3 เกณฑ์การกำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง

กลุ่มที่ได้รับการยกย่อง	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนรวมความก้าวหน้าของกลุ่ม
กลุ่มระดับเก่ง	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 2-3 คะแนน
กลุ่มระดับเก่งมาก	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 4-5 คะแนน
กลุ่มยอดเยี่ยม	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 5 คะแนนขึ้นไป

4.1.4.4 ผลคะแนนความก้าวหน้าของนักศึกษาและการได้รับการยกย่องของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม

หลังจากที่ผู้วิจัยทำการสอนตามแผนการสอนที่กำหนด จากนั้นให้นักศึกษาทุกกลุ่มทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนครั้งแรกและครั้งหลัง ผลคะแนนความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องแสดงในตารางที่ 1 ถึง 7 ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม A

กลุ่ม	การทดสอบย่อยครั้งแรก					การทดสอบย่อยครั้งหลัง				
	วันที่ _____	เรื่อง _____				วันที่ _____	เรื่อง _____			
A	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน(20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)
นักศึกษา คนที่ 1	9.75	18	20	15	35	9.75	16	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 2		18	20	15	35		15	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 3		17	20	15	35		11	15	20	35
นักศึกษา คนที่ 4		18	20	15	35		12	15	20	35
รวม		71			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)	รวม	54			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม		17.75				คะแนน เฉลี่ย ของ กลุ่ม	13.50			
ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง					17.50	ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง		-		18.75

ตารางที่ 1 นักศึกษากลุ่ม A มีคะแนนฐานก่อนการทดสอบย่อยครั้งแรกเท่ากับ 9.75 และมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มหลังการทดสอบย่อยครั้งแรก คือ 17.75 เมื่อคิดคะแนนก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.1 คะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนพัฒนาการของนักศึกษาแต่ละคนเท่ากับ 20 จากนั้นรวมคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนแล้วหาค่าเฉลี่ยคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม ได้คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มแล้วนำมาเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.2 พบว่านักศึกษากลุ่ม A ได้รับคะแนนความก้าวหน้า คนละ 15 คะแนน หลังจากรวมคะแนนก้าวหน้าของแต่ละคนกับคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม นำมาหาคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกปรับยอดเต็ม 20 คะแนน นักศึกษากลุ่ม A สอบได้ 17.50 เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มจะได้รับการยกย่องหรือไม่นั้น ต้องนำคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกและคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งหลังมาเปรียบเทียบผลต่าง นักศึกษาสอบได้ 18.75 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (17.50) เท่ากับ 1 ซึ่งไม่สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่องในตารางที่ 4.14.3 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่ม A ไม่ได้รับการยกย่อง

ตารางที่ 2 ตารางความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม B

กลุ่ม	การทดสอบย่อยครั้งแรก						การทดสอบย่อยครั้งหลัง				
	วันที่ _____ เรื่อง _____						วันที่ _____ เรื่อง _____				
B	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน(20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)	
นักศึกษา คนที่ 1	11	17	20	15	35	11	15	20	20	40	
นักศึกษา คนที่ 2		13	15	15	30		12	15	20	35	
นักศึกษา คนที่ 3		15	20	15	35		12	15	20	35	
นักศึกษา คนที่ 4		14	15	15	30		12	15	20	35	
รวม		59			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)	รวม	51			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)	
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม		14.75			คะแนน เฉลี่ย ของ กลุ่ม		12.75				
ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง					16.25	ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง		เก่ง		18.12	

ตารางที่ 2 นักศึกษากลุ่ม B มีคะแนนฐานก่อนการทดสอบย่อยครั้งแรกเท่ากับ 11 และมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มหลังการทดสอบย่อยครั้งแรก คือ 14.75 เมื่อคิดคะแนนก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.1 คะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนพัฒนาการของนักศึกษาแต่ละคนไม่เท่ากัน 20, 15, 20, 15 ตามลำดับ คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.2 พบว่านักศึกษากลุ่ม B ได้รับคะแนนความก้าวหน้าคนละ 15 คะแนน หลังจากรวมคะแนนก้าวหน้าของแต่ละคนกับคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม นำมาหาคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกปรับยอดเต็ม 20 คะแนน นักศึกษากลุ่ม B สอบได้ 16.25 เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มจะได้รับการยกย่องหรือไม่นั้น ต้องนำคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกและคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งหลังมาเปรียบเทียบผลต่าง นักศึกษาสอบได้ 18.12 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (16.25) เท่ากับ 2 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่องในตารางที่ 4.1.4.3 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่ม B ได้รับการยกย่องในระดับกลุ่มเก่ง

ตารางที่ 3 ตารางความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม C

กลุ่ม	การทดสอบย่อยครั้งแรก					การทดสอบย่อยครั้งหลัง				
	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน(20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)
นักศึกษา คนที่ 1	8.7	17	20	15	35	8.75	15	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 2		19	20	15	35		15	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 3		19	20	15	35		14	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 4		18	20	15	35		12	15	20	35
รวม		73			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)	รวม	56			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)
คะแนนเฉลี่ยของ กลุ่ม		18.25				คะแนน เฉลี่ย ของ กลุ่ม	14			
ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง					17.50	ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง		เก่ง		19.37

ตารางที่ 3 นักศึกษากลุ่ม C มีคะแนนฐานก่อนการทดสอบย่อยครั้งแรกเท่ากับ 8.75 และมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มหลังการทดสอบย่อยครั้งแรก คือ 18.25 เมื่อคิดคะแนนก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.1 คะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนพัฒนาการของนักศึกษาแต่ละคนเท่ากับ 20 คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.2 พบว่านักศึกษากลุ่ม C ได้รับคะแนนความก้าวหน้า คนละ 15 คะแนน หลังจากรวมคะแนนก้าวหน้าของแต่ละคนกับคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม นำมาหาคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกปรับยอดเต็ม 20 คะแนน นักศึกษากลุ่ม C สอบได้ 17.50 เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มจะได้รับการยกย่องหรือไม่นั้น ต้องนำคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกและคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งหลังมาเปรียบเทียบผลต่าง นักศึกษาสอบได้ 19.37 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (17.50) เท่ากับ 2 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่องในตารางที่ 4.1.4.3 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่ม C ได้รับการยกย่องในระดับกลุ่มเก่ง

ตารางที่ 4 ตารางความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม D

กลุ่ม	การทดสอบย่อยครั้งแรก					การทดสอบย่อยครั้งหลัง				
	วันที่ _____ เรื่อง _____					วันที่ _____ เรื่อง _____				
D	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนนรวม ก้าวหน้า (40)	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน(20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)
นักศึกษา คนที่ 1	10	14	20	20	40	10	14	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 2		16	20	20	40		13	15	20	35
นักศึกษา คนที่ 3		19	20	20	40		16	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 4		15	20	20	40		11	15	20	35
รวม		64			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)	รวม	54			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม		16				คะแนน เฉลี่ย ของ กลุ่ม	13.50			
ระดับกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง					20	ระดับกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง		-		18.75

ตารางที่ 4 นักศึกษากลุ่ม D มีคะแนนฐานก่อนการทดสอบย่อยครั้งแรกเท่ากับ 10 และมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มหลังการทดสอบย่อยครั้งแรก คือ 16 เมื่อคิดคะแนนก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.1 คะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนพัฒนาการของนักศึกษาแต่ละคนเท่ากับ 20 คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.2 พบว่านักศึกษากลุ่ม D ได้รับคะแนนความก้าวหน้า คนละ 20 คะแนน หลังจากรวมคะแนนก้าวหน้าของแต่ละคนกับคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม นำมาหาคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกปรับยอดเต็ม 20 คะแนน นักศึกษากลุ่ม D สอบได้ 20 เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มจะได้รับการยกย่องหรือไม่นั้น ต้องนำคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกและคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งหลังมาเปรียบเทียบผลต่าง นักศึกษาสอบได้ 18.75 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (20) เท่ากับ 1 ซึ่งไม่สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่องในตารางที่ 4.1.4.3 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่ม D ไม่ได้รับการยกย่อง

ตารางที่ 5 ตารางความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม E

กลุ่ม	การทดสอบย่อยครั้งแรก					การทดสอบย่อยครั้งหลัง				
	วันที่ _____ เรื่อง _____					วันที่ _____ เรื่อง _____				
E	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน(20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)
นักศึกษา คนที่ 1	9.25	12	15	15	30	9.25	13	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 2		10	15	15	30		12	15	20	35
นักศึกษา คนที่ 3		19	20	15	35		15	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 4		17	20	15	35		15	20	20	40
รวม		58			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)	รวม	55			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)
คะแนนเฉลี่ยของ กลุ่ม		14.5				คะแนน เฉลี่ย ของ กลุ่ม	13.75			
ระดับกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง					16.25	ระดับกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง		เก่ง		19.37

ตารางที่ 5 นักศึกษากลุ่ม E มีคะแนนฐานก่อนการทดสอบย่อยครั้งแรกเท่ากับ 9.25 และมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มหลังการทดสอบย่อยครั้งแรก คือ 14.5 เมื่อคิดคะแนนก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.1 คะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนพัฒนาการของนักศึกษาแต่ละคนไม่เท่ากัน 15, 15, 20, 20 ตามลำดับ คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.2 พบว่านักศึกษากลุ่ม E ได้รับคะแนนความก้าวหน้า คนละ 20 คะแนน หลังจากรวมคะแนนก้าวหน้าของแต่ละคนกับคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม นำมาหาคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกปรับยอดเต็ม 20 คะแนน นักศึกษากลุ่ม E สอบได้ 16.25 เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มจะได้รับการยกย่องหรือไม่นั้น ต้องนำคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกและคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งหลังมาเปรียบเทียบผลต่าง นักศึกษาสอบได้ 19.37 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (16.25) เท่ากับ 3 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่องในตารางที่ 4.1.4.3 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่ม E ได้รับการยกย่องในระดับกลุ่มเก่ง

ตารางที่ 6 ตารางความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม F

กลุ่ม	การทดสอบย่อยครั้งแรก					การทดสอบย่อยครั้งหลัง				
	วันที่ _____ เรื่อง _____					วันที่ _____ เรื่อง _____				
F	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน(20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)
นักศึกษา คนที่ 1	9.75	16	20	20	40	9.75	12	15	20	35
นักศึกษา คนที่ 2		15	20	20	40		16	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 3		12	15	20	35		14	20	20	40
นักศึกษา คนที่ 4		16	20	20	40		16	20	20	40
รวม		59			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)	รวม	58			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)
คะแนนเฉลี่ยของ กลุ่ม		14.7 5				คะแนน เฉลี่ย ของ กลุ่ม	14.5			
ระดับกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง					19.37	ระดับกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง		-		19.37

ตารางที่ 6 นักศึกษากลุ่ม F มีคะแนนฐานก่อนการทดสอบย่อยครั้งแรกเท่ากับ 9.75 และมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มหลังการทดสอบย่อยครั้งแรก คือ 14.75 เมื่อคิดคะแนนก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.1 คะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนพัฒนาการของนักศึกษาแต่ละคนเท่ากับ 20, 20, 15, 20 ตามลำดับ คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.2 พบว่านักศึกษากลุ่ม F ได้รับคะแนนความก้าวหน้าคนละ 20 คะแนน หลังจากรวมคะแนนก้าวหน้าของแต่ละคนกับคะแนนก้าวหน้าของกลุ่ม นำมาหาคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกปรับยอดเต็ม 20 คะแนน นักศึกษากลุ่ม F สอบได้ 19.37 เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มจะได้รับการยกย่องหรือไม่นั้น ต้องนำคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกและคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งหลังมาเปรียบเทียบผลต่าง นักศึกษาสอบได้ 19.37 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (19.37) เท่ากับ 0 ซึ่งไม่สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดคกลุ่มที่ได้รับการยกย่องในตารางที่ 4.1.4.3 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่ม F ไม่ได้รับการยกย่อง

ตารางที่ 7 ตารางความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษากลุ่ม G

กลุ่ม	การทดสอบย่อยครั้งแรก					การทดสอบย่อยครั้งหลัง				
	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)	คะแนน ฐาน	คะแนน ทดสอบ ย่อย (20)	คะแนน ก้าวหน้า ของแต่ละ คน(20)	คะแนน ก้าวหน้า ของกลุ่ม (20)	คะแนน รวม ก้าวหน้า (40)
นักศึกษา คนที่ 1	10.5	11	10	15	25	10.5	11	10	5	15
นักศึกษา คนที่ 2		14	15	15	30		10	5	5	10
นักศึกษา คนที่ 3		16	20	15	35		14	15	5	20
นักศึกษา คนที่ 4		13	15	15	30		8	5	5	10
รวม		54			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)	รวม	43			เฉลี่ยปรับ ยอด (20)
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม		13.5			คะแนน เฉลี่ย ของ กลุ่ม		10.75			
ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง				14.37	ระดับกลุ่มได้รับการยกย่อง		-			6.87

ตารางที่ 7 นักศึกษากลุ่ม G มีคะแนนฐานก่อนการทดสอบย่อยครั้งแรกเท่ากับ 10.50 และมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มหลังการทดสอบย่อยครั้งแรก คือ 13.50 เมื่อคิดคะแนนก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.1 คะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนพัฒนาการของนักศึกษาแต่ละคนเท่ากับ 10, 15, 20, 15 ตามลำดับ คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 4.1.4.2 พบว่านักศึกษากลุ่ม G ได้รับคะแนนความก้าวหน้าคนละ 15 คะแนน หลังจากรวมคะแนนความก้าวหน้า ของแต่ละคนกับคะแนนความก้าวหน้าของ กลุ่ม นำมาหาคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกปรับยอดเต็ม 20 คะแนน นักศึกษากลุ่ม G สอบได้ 14.37 เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มจะได้รับการยกย่องหรือไม่นั้น ต้องนำคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งแรกและคะแนนความ ก้าวหน้าเฉลี่ยของ กลุ่มจากการทดสอบย่อยครั้งหลังมาเปรียบเทียบผลต่าง นักศึกษาสอบได้ 6.87 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนฐานมาก (14.37) เท่ากับ 7.49 ซึ่งไม่สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ ได้รับการยกย่องในตารางที่ 4.1.4.3 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่ม G ไม่ได้รับการยกย่อง

สรุปการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละกลุ่มจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนครั้งแรกและครั้งหลัง ผลคะแนนความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 1 ถึง 7 ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มที่สอบได้และมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่องมี 3 กลุ่มคือ กลุ่ม B สอบได้ 18.12 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (16.25) เท่ากับ 2 กลุ่ม C สอบได้ 19.37 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (17.50) เท่ากับ 2 และ E สอบได้ 19.37 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (16.25) เท่ากับ 3 โดยทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าวได้รับการยกย่องในระดับกลุ่มเก่ง ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ “คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 2-3 คะแนน” ส่วนกลุ่ม A สอบได้และมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน เท่ากับ 1 ซึ่งไม่สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง กลุ่ม D, F และ G สอบได้และมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนฐาน เท่ากับ 1, 0 และ 7.49 ตามลำดับ ดังนั้นกลุ่ม A, D, F, และ G จึงไม่ได้รับการยกย่อง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ

ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาจากแบบทดสอบวัดทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ธุรกิจการ ท่องเที่ยวและการโรงแรมของกลุ่มทดลองก่อนทดลอง (Pre-test) และ แบบทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้ Paired t-test

ตารางที่ 4.2 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากแบบทดสอบทักษะ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวยและการโรงแรมของกลุ่มทดลองก่อนทดลองและหลังทดลองการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ Paired t-test

ผลสัมฤทธิ์ด้าน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	sig
การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ				
คะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)	9.76	3.32	6.29	0.000
คะแนนทดสอบหลังเรียน (Posttest)	12.50	3.71		

จากตารางที่ 4.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากแบบทดสอบวัดทักษะความสามารถด้านการอ่าน

ภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรมของกลุ่มทดลองก่อนทดลอง (Pre-test) และแบบทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้ Paired t-test พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9.76 และภายหลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง (Posttest) เท่ากับ 12.50 เมื่อทำการทดสอบด้วย Paired t-test พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ ดังนี้

ตารางที่ 4.3.1 แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ระดับความเห็น	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ตารางที่ 4.3.2 การแปลความหมาย

การแปลความหมายความพึงพอใจหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยได้กำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจดังนี้

ความหมาย	ช่วงคะแนน
ระดับความพึงพอใจสูง	4.51- 5.00
ระดับความพึงพอใจค่อนข้างสูง	3.51- 4.50
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	2.51- 3.50
ระดับความพึงพอใจค่อนข้างต่ำ	1.51 – 2.50
ระดับความพึงพอใจต่ำ	1.00 – 1.50

ตารางที่ 4.3.3 ผลการวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายของระดับความพึงพอใจ
1. นักศึกษามีความสุขเมื่อได้ทำกิจกรรมกลุ่ม	3.8667	.68145	ค่อนข้างสูง
2. กิจกรรมกลุ่มทำให้คนเก่งได้ช่วยเหลือคนอ่อน	3.9333	.73968	ค่อนข้างสูง
3. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับเพื่อน	4.1667	.74664	ค่อนข้างสูง
4. การทำกิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาเกิดความสามัคคีและมีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.2000	.71438	ค่อนข้างสูง
5. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาเรียนแล้วเข้าใจง่าย	3.8667	.86037	ค่อนข้างสูง
6. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะต่างๆ	3.9333	.63968	ค่อนข้างสูง
7. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาเกิดความรู้และความเข้าใจ	3.9333	.69149	ค่อนข้างสูง
8. นักศึกษากลับมาแสดงออกเมื่อได้นำเสนอผลงานของกลุ่ม	3.9000	.88474	ค่อนข้างสูง
9. นักศึกษาสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมกลุ่ม	3.9333	.86834	ค่อนข้างสูง
10. นักศึกษาภูมิใจที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.1667	.69893	ค่อนข้างสูง
11. นักศึกษาพอใจในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการทำกิจกรรมกลุ่มแต่ละครั้ง	4.1667	.64772	ค่อนข้างสูง
12. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษามีความเอื้อเอื้อเพื่อแพร่	4.3667	.76489	ค่อนข้างสูง
13. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์	4.0000	.69481	ค่อนข้างสูง
14. กิจกรรมกลุ่มฝึกการทำงานเป็นทีม	4.4333	.56832	ค่อนข้างสูง
15. นักศึกษาพอใจในผลงานของกลุ่ม	4.1667	.79148	ค่อนข้างสูง
ภาพรวมของความพึงพอใจ	4.0689	.57814	ค่อนข้างสูง

หลังจากดำเนินการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD เสร็จสิ้น นักศึกษาทุกคนทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจดังตารางที่ 4.3.1 และการ

แปลความหมายตามตารางที่ 4.3.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม
ร่วมมือ STAD ดังกล่าวในตารางที่ 4.3.3 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการ
สอน แบบร่วมมือเทคนิค STAD ในภาพรวมที่ระดับค่อนข้างสูง (Mean = 4.06, S.D. = 0.57) เมื่อ
พิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับค่อนข้างสูง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ย
ความพึงพอใจสูงสุดคือ ด้านการทำงานเป็นทีม (Mean = 4.43, S.D. = 0.56) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
กว่าด้านอื่นๆ ก็คือด้านความสุขในการทำกิจกรรมกลุ่ม (Mean = 3.86, S.D. = 0.68)

BU

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรมและเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม (LH311) ในภาคเรียนที่ 2/2556 จำนวน 28 คน เป็นกลุ่มทดลอง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลดังกล่าวไว้ในบทที่ 4 ส่วนบทนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัยพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

(1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 9.86 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 49.29 และค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 12.82 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.11 แสดงว่านักศึกษาที่ได้รับการเรียนด้วยเทคนิค STAD มีผลการเรียนเพิ่มขึ้นหรือสูงกว่าก่อนเรียน

(2) ผลการวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาทั้งหมดก่อนเรียนด้วยเทคนิค STAD โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (ทดสอบความรู้พื้นฐาน คะแนนเต็ม 20 คะแนน) เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยภาพรวมพบว่าจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน นักศึกษาสอบได้คะแนนเฉลี่ย 9.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.302 นักศึกษาที่สอบได้คะแนนสูงสุดสอบได้ 17 และมีนักศึกษาที่สอบได้คะแนนต่ำสุดคือ 4

(3) ผลการจัดของกลุ่มนักศึกษาทั้งหมดโดยใช้เทคนิค STAD หรือการแบ่งกลุ่มแบบผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions) จากคะแนนสอบก่อนเรียน (ความรู้

พื้นฐาน) ของนักศึกษา ผลปรากฏว่าจัดได้ทั้งหมด 7 กลุ่ม คือกลุ่ม A, B, C, D, E, F, G แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันคือ เก่ง 1 ปานกลาง 2 และ อ่อน 1 เมื่อเปรียบเทียบผลต่างคะแนนฐานของแต่ละกลุ่มกับคะแนนฐานเฉลี่ยรวม 9.85 ปรากฏว่ากลุ่ม B, D, G มีคะแนนฐานสูงกว่าคะแนนฐานเฉลี่ยรวม กลุ่ม B มีคะแนนฐานสูงสุด 11 และกลุ่ม C มีคะแนนฐานต่ำสุด 8.75

(4) ผลการกำหนดเกณฑ์คะแนนความก้าวหน้าและเกณฑ์การได้รับการยกย่องคะแนนความก้าว กำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของการเรียนแบบร่วมมือที่สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกันไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มเรียนเก่ง ปานกลาง หรืออ่อน การคิดคำนวณคะแนนของกลุ่มจึงคิดคำนวณจากคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม โดยที่แต่ละคนจะมีคะแนนพื้นฐานหรือคะแนนฐานไม่เท่ากัน ในที่นี้ผู้สอนอาจจะกำหนดคะแนนฐานของแต่ละคนหรือกลุ่มจากผลการสอบครั้งแรกหรือหลังสุดของการเรียนก็ได้ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่ม จากคะแนนการทดสอบครั้งแรกหรือก่อนเรียน (Pretest) เกณฑ์คะแนนความก้าวหน้าผู้วิจัยกำหนดดังนี้

ถ้าคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละกลุ่มได้สูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน นักศึกษาแต่ละคนในกลุ่มจะได้คะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 20 ถ้าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนน หรือ เท่ากับคะแนนฐาน นักศึกษาแต่ละคนจะได้คะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 15 คะแนน และ 10 คะแนน ตามลำดับ

ถ้าคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละกลุ่มได้ต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-3 คะแนน นักศึกษาแต่ละคนในกลุ่มจะได้คะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 5 แต่ถ้าคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยของนักศึกษิต่ำกว่าคะแนนฐานเกิน 3 คะแนน นักศึกษาแต่ละคนในกลุ่มจะไม่ได้คะแนนความก้าวหน้า หรือทุกคนได้คะแนนเป็น 0 คะแนน

ผลการวิเคราะห์การวัดคะแนนความรู้ของกลุ่มนักศึกษาลังเรียนด้วยใช้เทคนิค STAD โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน (แบบทดสอบความรู้หลังเรียนคะแนนเต็ม 20 คะแนน) พบว่าจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน นักศึกษาที่สอบได้คะแนนสูงสุดสอบได้ 19 และมีนักศึกษาที่สอบได้คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 6 ส่วนการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนฐานของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่าผลคะแนนเฉลี่ยของรวมของนักศึกษาทุกกลุ่มเท่ากับ 12.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.566 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนฐานของนักศึกษาก่อนเรียนที่ได้ 9.85 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าทุกกลุ่มมีคะแนนสูงขึ้นกว่าคะแนนฐานก่อนเรียนคือ กลุ่ม A, B, C, D, E, F, G ทำได้ 12.25, 13.25, 12.75, 13.75, 13, 14, 10.75 ตามลำดับ

สำหรับผลการวิเคราะห์ผลคะแนนความก้าวหน้าและการได้รับการยกย่องของนักศึกษาแต่ละกลุ่มจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนครั้งแรกและครั้งหลัง ผลคะแนนความก้าวหน้าและผลการได้รับการยกย่องของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มที่สอบได้

และมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่องมี 3 กลุ่มคือ กลุ่ม B สอบได้ 18.12 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (16.25) เท่ากับ 2 คะแนน กลุ่ม C สอบได้ 19.37 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (17.50) เท่ากับ 2 คะแนน และ E สอบได้ 19.37 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน (16.25) เท่ากับ 3 คะแนน โดยทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าวได้รับการยกย่องในระดับกลุ่มเก่ง ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ “คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 2-3 คะแนน” ส่วนกลุ่ม A สอบได้และมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน เท่ากับ 1 ซึ่งไม่สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง กลุ่ม D, F และ G สอบได้และมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนฐาน เท่ากับ 1, 0 และ 7.49 ตามลำดับ ดังนั้นกลุ่ม A, D, F , และ G จึงไม่ได้รับการยกย่อง

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากแบบทดสอบวัดทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรมของกลุ่มทดลองก่อนทดลอง (Pre-test) และแบบทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้ Paired t-test พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9.76 และภายหลังจากการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง (Posttest) เท่ากับ 12.50 เมื่อทำการทดสอบด้วย Paired t-test พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากการใช้แบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ ซึ่งประกอบด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์กำหนดความพึงพอใจคือ 1.00 – 1.50 (ต่ำ) 1.51 – 2.50 (ค่อนข้างต่ำ) 2.51- 3.50 (ปานกลาง) 3.51- 4.50 (ค่อนข้างสูง) 4.51- 5.00 (สูง) ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ในภาพรวมที่ระดับค่อนข้างสูง (Mean = 4.06, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับค่อนข้างสูง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ ด้านการทำงานเป็นทีม (Mean = 4.43, S.D. = 0.56) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นๆ คือด้านความสุขในการทำกิจกรรมกลุ่ม (Mean = 3.86, S.D. = 0.68)

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่กล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่ผู้วิจัยนำมาใช้กับการเรียนการสอนอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมนี้มีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการอ่านจับใจความที่พัฒนาขึ้น รวมทั้งยังทำให้พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มดีขึ้น โดยจะได้อภิปรายผลตามประเด็นดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความของนักศึกษาที่เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่าผลของคะแนนก่อนและหลังเรียน ของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าวิธีการสอนอ่านจับใจความ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม โดยอาศัยการเรียนร่วมกัน ช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนและมีผลการเรียนดีขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ กิริยา ปีทอง (2552) ที่กล่าวว่า “นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน” สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงกมล สาโรชสัมพันธ์ (2550) เรื่องการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ งานวิจัยของบุญยภัทร สมเพชร (2554) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าก่อนเรียน

2. การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตว่า นักศึกษามีความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ร่วมคิดและแก้ปัญหา มีส่วนร่วมในการทำงาน ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ปราณี แพรอัคร์ (2553:117) ที่กล่าวว่านักเรียนชั้นชอบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพราะว่า นักเรียนได้ร่วมทำงานด้วยกัน ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่ม

สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอน กระบวนการเรียนที่เหมาะสมส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งสามด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย จากการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่ม มีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือ เกื้อกูลกันเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม โดยที่ผู้เรียนที่มีความเข้าใจในบทเรียนมีบทบาท และให้ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม เอาใจใส่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มเป็นรายบุคคล พร้อมทั้ง ควบคุมการทำงานของกลุ่มให้สำเร็จลุล่วง จากกระบวนการทำงานดังกล่าวนี้จะช่วยส่งเสริมความ สามัคคีและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิกในกลุ่ม ลดความขัดแย้งและความเห็นแก่ตัว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการนำรูปแบบการเรียนการสอนการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบเทคนิค STAD มีประสิทธิภาพ เหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับผู้อื่น มีส่วนร่วมในการทำงานอย่างมีความสุข ช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน สามารถพัฒนา ทักษะการอ่านจับใจอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำการจัดกิจกรรมรูปแบบนี้ ไปใช้กับ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะด้านการฟัง การพูด และ การเขียน ต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรอื่นๆ นอกเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนด้วยเทคนิค STAD เช่น ความภาคภูมิใจและวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ และการมีจิตสาธารณะ
2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กับ การสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคอื่นๆเช่น Jigsaw, TAT (Team Games Tournament), TAI (Team Assisted Individualization) เป็นต้น
3. ควรนำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้กับทักษะการสอนภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ เช่น การสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง การพูดหรือการเขียน รวมทั้งรายวิชาอื่นๆ เพื่อ เป็นการยืนยันผลการวิจัยอีกครั้ง

บรรณานุกรม

- กิริยา ปีทอง. (2552). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้แบบ STAD กับที่เรียนรู้แบบ 4 MAT วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการจัดการเรียนรู้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. (2525). แนวการสอนภาษาไทย. ใน เอกสารนิเทศการศึกษาคู่มือครูภาษาไทย. พระนคร : หน่วยงานนิเทศก์ กรมฝึกหัดครู.
- ขวัญตา อาจมนตรี. (2544). การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยหนังสือการ์ตูนและการสอนร่วมมือการเรียนสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดวงกมล สโรชสัมพันธ์. (2550) รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปราณี แพร่อัคร์. (2553: บทคัดย่อ) ผลการเรียนรู้เรื่องการวัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิค STAD โดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทย. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิตหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญยภัทร สมเพชร. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. โรงเรียนบ้านวังผา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ซัชชัย แซ่ปิง. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี , 3,1 (2554) : 90 -98.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตไทยในอาเซียน. [ออนไลน์]. [http:// m.facebook.com](http://m.facebook.com). (24 กรกฎาคม 2554).
- สิริญา อินทร์นอก (2554). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่เน้น เทคนิค เด ดับเบิลยู แอลพลัส ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ในรายงานการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 23. ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2554 : 821 -825.

สมุทรา เซ็นเซาวิช. (2542). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. Techniques for English Reading Skill and Comprehension Development for Thai Students.** สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

_____. (2542). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.** พิมพ์ครั้งที่ 11
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ทิสนา เขมมณี. (2542) **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : CIPPA MODEL.**
วารสารครูศาสตร์, 27 (3), 1-17.

_____. (2555). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญรัช วิภคภูมิประเทศ. (2556). **ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในวิชา
การศึกษาเพื่อสร้างพลเมืองที่มีต่อความตระหนักใน ความเป็นพลเมืองของนักศึกษา.**
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

บันลือ พฤกษ์วัน. (2530). **แนวพัฒนาการสอนอ่านเบื้องต้น.** วิทยาจารย์. 85(2) : 29-35 ;
กุมภาพันธ์,

_____. (2532). **มิติใหม่ในการอ่าน.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ศศิกานต์ โยมิตตระกุล. (2551). **ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียน
แบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค STAD.** หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วนิดา ศรีมุงคุณ (2554) บทคัดย่อ. **การพัฒนารูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุด
การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** [ออนไลน์]. <http://ครูไทย.com>
(13 ตุลาคม 2554).

แวมยุรา เหมือนนิล. (2541). **การอ่านจับใจความ.** พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน์.

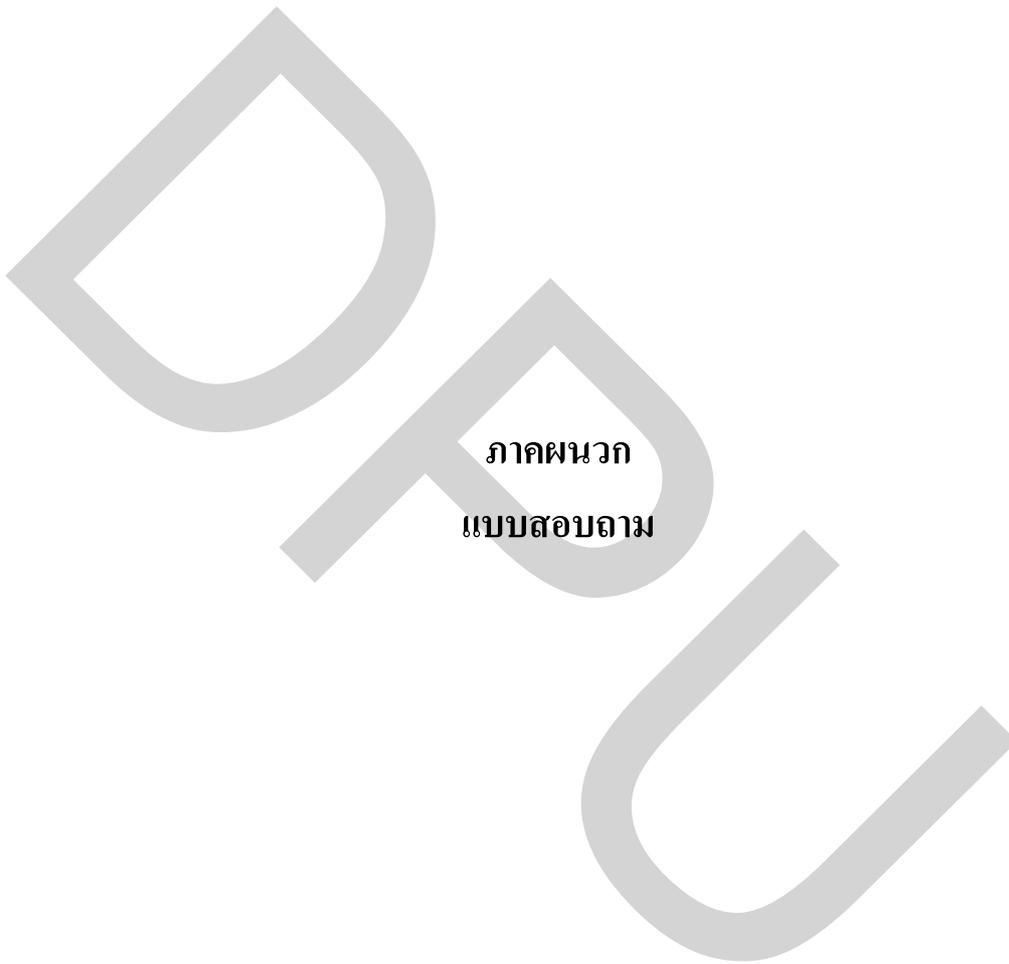
สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2535). **การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สุดิดดา ลอยฟ้า. (2537). **รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.เอกสารประกอบการสอนวิชาออกแบบ
การสอน.** ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สายสุณี สกุลแก้ว. (2534). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 .**วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุริยา เฟื่องดี. (2552). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw). การศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธีและเทคนิคการ
สอน1. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์และเพียว ยินดีสุข . (2554). สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัย
ปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณฉวี สายเสมา. สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่เรียนโดยวิธีการทำนาย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2536.
- Akgun, Ali Mehmet. (1997). **A Fun Reading Comprehension Activity**, The Internet TESL Journal,
Vol. III No. 10, October.
- Aronson, E., and others. (1978). **The Jigsaw Classroom**. Beverly Hills, CA: Sage Publications.
- Johnson, D., Johnson, R. (1994). **Learning together and alone, cooperative, competitive, and
individualistic learning**. Needham Heights, MA:
Prentice-Hall.
- Miller, W.M. (1990). **Reading comprehension activities kit**. West Nyak: The Center for
Applied Research in Education.
- Sharan, Y. and S. Sharan. (1992). **Expanding Co-operative Learning through Group
Investigation**. 1234 Amsterdam Avenue, New York : Teachers College Press.
- Slavin, R.E. (1980). **Effects of student teams and peer tutoring on academic achievement and time
on task**. Journal Experimental Education. 48: 252-57.
- Slavin, R.E. (1984). **Combining cooperative learning and individualized instruction: Effect on
student mathematics , attitudes, and behaviors**. Elementary School Journal, 84: 409-22.
- Slavin, R.E. (1987). **Cooperative Learning and the Cooperative School**, Education Leadership. 45,3
:7-13.
- Slavin, R.E. (1990). **Cooperative Learning: Theory, Research, and Practice**. Englewood Cliffs, NJ:
Prentice Hall.

ภาคผนวก
แบบสอบถาม

แบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD
วิชา การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะการ
ท่องเที่ยวและโรงแรม
คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความพึงพอใจของนักศึกษา ซึ่งมี 5
ระดับ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ได้คะแนน 5
พึงพอใจมาก	ได้คะแนน 4
พึงพอใจปานกลาง	ได้คะแนน 3
พึงพอใจน้อย	ได้คะแนน 2
พึงพอใจน้อยที่สุด	ได้คะแนน 1

แบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ STAD
 ระดับความพึงพอใจ รายการประเมิน มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักศึกษามีความสุขเมื่อได้ทำกิจกรรมกลุ่ม					
2. กิจกรรมกลุ่มทำให้คนเก่งได้ช่วยเหลือคนอ่อน					
3. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดกับเพื่อน					
4. การทำกิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาเกิดความสามัคคีและ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
5. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาเรียนแล้วเข้าใจง่าย					
6. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะต่างๆ					
7. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดความรู้และความเข้าใจ					
8. นักเรียนกล้าแสดงออกเมื่อได้นำเสนอผลงานของกลุ่ม					
9. นักเรียนสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมกลุ่ม					
10. นักเรียนภูมิใจที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
11. นักเรียนพอใจในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการทำ กิจกรรมกลุ่มแต่ละครั้ง					
12. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนมีความเอื้อเอื้อเพื่อแพร่					
13. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์					
14. กิจกรรมกลุ่มฝึกการทำงานเป็นทีม					
15. นักเรียนพอใจในผลงานของกลุ่ม					

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ – สกุล** นางวัชรินทร์ สุทธิกรกมล
- การศึกษา** ศศ.บ. (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา)
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ตำแหน่ง** อาจารย์ประจำคณะกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม สาขาภาษาต่างประเทศ
 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- ประสบการณ์ทำงาน**
- 2528- 2530 Educational Counsellor for Warwick University,
 Nottingham University and Birmingham University of
 England
- 2531- 2535 English Teacher in Saint John’s Polytechnic, Bangkok
- 2536- Present English Lecturer, Dhurakij Pundit University, Bangkok